

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

In Timarchum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΣ. A ÆSCHINIS ORATORIS IN TIMARCHVM ORATIO, I. Hieronymo Vuolfio interprete.

Τόνα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὡς ἄνδρες ἀθλιῶται, οὔτε γραφῶν γραφάμενος οὔτε ἐν δόξαις λυπήσας ἀλλ' (ὡς ἐγὼ νομίζω) μέγιστον ἱμαῖν πρὸς ἕκαστα τῶν παρρησιῶν ὄρεον ἢ τὴν πόλιν μετὰ βλάβην τῶν ἐπιπέδων, ἀπὸ πῦρρος τεταῖν, δημοσίου ὄρεον πρὸς τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συνοφαιτέμενος (ὅν ἢ ἔσονται, ἀρεσιότιος ἐπιδείξω τὸ λόγιον) ἐν τῶν ἀγρίων ἡγήσασθαι μὴ ἐπὶ τῆν πόλιν πάση, καὶ τοῖς νόμοις, ὡς ὑμῖν, καὶ ἑμαυτῶν. εἰδὼς ἢ αὐτὸ ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγω ἀρεσιότιον ἡκούσατε ἀναγνωσκόντος τῶν γραμμάτων ἐπιτήρησεν αὐτῶν τὸ δικασίαν ταυτὴν, καὶ ὡς ἴσμεν, ὡς ἄνδρες ἀθλιῶται, οἱ εἰδότες λόγοι λέγεσθαι ὅτι τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι, οὐκ εἰσὶν ἄλλοι, ἀλλ' ἰδίᾳ ἔχοντες πολλὰ πάντα τῶν κοινῶν ἐπαγορεύουσι. τὴν μὲν ἐν ἔργῳ φασίησεται οὐθ' ἢ πόλις αἰπὰ οὔσα πῦρρος, οὐθ' οἱ νόμοι, οὐθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγὼ. ἀλλ' αὐτὸς ὁδὸν αὐτῶν, οἱ μὲν γὰρ νόμοι ποροῖεν αὐτῶν ἀρεσιῶν βεβιωκότων, καὶ δημοσίου ὄρεον ἢ ἀρεσιῶν, ὡς γὰρ δὴ ἐγὼ κείνῳ, οὐ χαλεπὸν ὅτι πᾶσαι ἀλλὰ καὶ πάντες ἴσμεν, ἐμὲ δ' ἔχον αὐτῶν εἰσὸς φασίησεν, καὶ συνοφαιτέμενος. ἀλλ' ἂν οὐκ ἀγῶσι, ὡς ἄνδρες ἀθλιῶται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν ἀρεσιῶν, ὅτι φασίησεν καὶ ἐτέρον ἢ δὴ ποροῖεν ἀρεσιότιος, ἀλλὰ μοι δοκεῖ κατὰ τὴν ἐμὴν πρὸς ὑμᾶς πρὸ αὐτῶν πύττω λόγῳ χρῆσθαι, ὡς ἴσμεν, ὡς ἔστιν ἔτι πολιτεία πρὸς πᾶσιν ἀρεσιότιος, τεραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία, δημοκρατία δ' αἰ μὲν τεραννίς, ὀλιγαρχία τοῖς ἔσποιοις τῶν ἐφεσηκότων, αἱ ἢ πολεῖς αἱ δημοκρατίαι, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους, εὐ δ' ἴσμεν, ὡς ἀθλιῶται, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατίων ἀπὸ τῶν ἀρεσιῶν καὶ τῶν πολιτῶν, οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ ἢ τῶν τεραννῶν καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν, ἀπὸ τῶν τῶν ὀπλων φερούσῃ φυλακτίον ἢ τοῖς μὲν ὀλιγαρχοῖς, καὶ τοῖς τῶν ἀρεσιῶν πολιτείαν πολιτῶν ἀρεσιότιος, τοῖς ἐν χεῖρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας κατὰ φύσιν, ἢ μὲν ἢ ποροῖεν τοῖς τῶν ἴσμεν, καὶ ἔνομον πολιτείαν ἔχουσι, τοῖς πρὸς τοῖς νόμοις πὶ λέγοντας ἢ βεβιωκότας κολλάειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἴσμεν, ὅταν ὀνομάσθαι, καὶ μὴ κατὰ φύσιν, ὡς τῶν ἀρεσιῶν, καὶ ἀσελγῶς βεβιωκότων, ποροῖεν δὲ ἐγὼ νομίζω, ὅταν μὲν νομοθετήσῃ, καὶ τῶν ἢ μὲν σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντες καὶ συμφέροντας νόμοις τῆν πολιτείαν ποροῖεν, ἐπειδὴν ἢ νομοθετήσῃ, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πρὸς τῶν, τοῖς ἢ μὲν πρὸς μὲν, καὶ τῶν ἀρεσιῶν, εἰ δὲ τὰ τῆς πόλεως καλῶς, καὶ εὐ ἔχον, σκέψασθαι γὰρ, ὡς ἀθλιῶται, ὅσῳ ἀρεσιότιον πρὸς σφραγισμένης ἐπισημασίου ὀλιγῶν ἀρεσιῶν, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ ἀρεσιῶν, καὶ οἱ τῶν ἀρεσιῶν ἀρεσιῶν νομοθέται, πρὸς τὸν μὲν γὰρ πρὸς τῆς σφραγισμένης τῶν ἀρεσιῶν τῶν ἢ μετέρον νομοθετήσαν, καὶ ἀρεσιῶν ἀπὸ τῶν ἀρεσιῶν, ἀρεσιῶν τὸν πρὸς τὸν ἐλαττωρόν ὅτι πρὸς ἀρεσιῶν, καὶ ὡς δὲ αὐτὸν φασίησεν, ἐπειδὴν ἀρεσιῶν πρὸς ἀρεσιῶν, εἴτε οἱ ἀρεσιῶν πρὸς ἀρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀρεσιῶν, οὐ μόνον ἢ πρὸς ἀρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀρεσιῶν, καὶ τοῖς νόμοις ἀρεσιῶν ἀρεσιῶν, ὑμῖν πρὸς ἀρεσιῶν, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπισημασίου φυλακίας, βούλομαι δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρῆσθαι τῶν ἀρεσιῶν, ὅτι νομοθέτης, πρὸς τὸν μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοῖς νόμοις, οἱ καὶ τῶν ἀρεσιῶν πρὸς τῆς ἀρεσιῶν τῶν ἢ μετέ-

GO, Iudices, nulli civium unquam vel in iudicio periculum creavi, vel in referendis rationibus molestus fui: sed, ut mihi persuadeo, moderate me in rebus huiusmodi gelu. Verum cum & tempulicam grauter à Timarcho ladi, contra leges habente conciones, viderem, & priuatim ab eo calumniis agiter (quo autem pacto, in orationis progressu ostendain) turpissimum facinus fore duxi, si nec uniuersa ciuitati, nec legibus, nec vobis, nec mihi ipsi opitularer. Cum autem iis cum teneri criminibus scirem, quæ paulo antè scrib a recitante audiistis: hoc eum censorio iudicio reum feci. Omnino enim, Athenienses, ea quæ in publicis causis dici solent de priuatis inimicitiiis, per eas multa reipublice incommoda depelli, vera sunt. Neque verò totius huius actionis culpam vel ciuitati, vel legibus, vel vobis, mihi Timarchus adscribere potest: sed sibi met ipsi tantum. Leges enim ei denunciarunt, cum flagitiose vixisset, ne conciones haberet: atque id ei edixerunt, quod meo iudicio ferre grauter non potest: sed id quod omnibus facile est. Licuit etiam ei non lacessere me per calumnia si sapuisset. Ac de his satis me profutum esse arbitror. Non autem ignoro, Athenienses, ea quæ principio dicturus sum ex aliis etiam antè vos audisse: sed tamen res postulare videtur, ut eadem & ipse utar oratione. Constat inter omnes, tres esse formas rerum publicarum: principatum vnus: potestatem paucorum, & populare imperium. Ac duo priora genera eorum arbitrato reguntur, qui rerum potiuntur: libera autem ciuitates vltatis legibus. Satis autem scitis Athenienses, populi vitam & libertatem cõseruari legibus: principum & paucorum, diffidentia, & armorum praesidiis. Paucis igitur, atque iis qui republica inæquali vtuntur, ij sunt cauendi, qui manu & vi respublicas euertunt: Nos autem decet, qui æqualem & legitimam rempublicam habemus, in eos qui contra quàm leges iubet, aut dixerint, aut vixerint, animaduertere. Nam viros in eo vestræ sunt, si leges tuea mini: neque cuiquam licetiam detis vitam legibus contrariam & petulantem instituendi. Equidem illud existimo in sancendis legibus spectandum esse nobis, ut eæ iustæ atque à republica sint. Vbi autem eas sciuerimus, legibus sancitis vt pareamus, & contumaces puniamus: si modò rempublicam incolumem & florentem esse volumus. Cõsiderate Athenienses, quãtam modestiæ rationem habuerit Solon antiquus ille, & Draco, ceteriq; illius ætatis legulatores. Primum enim leges de liberum nostrorum disciplina tulerunt: planèque demonstrarunt, quæ puer ingenius studia sequi debeat, vtq; sit educandus. Secundo loco de adolescentibus ac deinceps de reliquis ætatibus, neque verò ad plebeios dũtaxat homines, sed etiam ad oratores hæc pertinere vulerũt. Et hæc leges in literas relatas, apud vos deposuerunt, earumque custe dia vos prefeceerũt. Quæ igitur legum ordinem est secutus legislator, eundẽ & ipse prescribã orationi meæ. Primum, n. eas leges

Beneuolentia captatio à sua & aduersarij persona.

Occupatio ante tractationem loci communis de rebus pub. & legum auctoritate.

Oratio ordo.

καί πνα ἔτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ὑμετέρων παύ-
 δων τὸν δ' ἑσθλαγωγίας, τὰ μέγιστα ὀπιήματα ὀπιηρέ-
 νας. εἰς τις ἐλδύτερον παύδα ἢ γυναικὶ παροαγιδύση.
 καὶ πῶλον ἄλλου; τὸν τῆς ὑβρείως, ὅς ἐν κεραιαίῳ πάντα τὰ
 τοιαῦτα συλλαβῶν ἔχει: ἐν δὲ ἀγάρρηδην γέγραπται, εἰς τις
 ὑβείση εἰς παύδα ὑβείση ἢ δὴ πον ὀμιεῖ μῦθος) ἢ ἀπ-
 δρα ἢ ἡνωαίκα ἢ τῶν ἐλδύτερον πνα, ἢ τῶν δούλων, ἢ εἰς
 τὸ νόμον π πωῆ εἰς τούτων πνα, γραφῆς ὑβρείως ἔῃ) πε-
 ποίηκεν, καὶ τῆμιμα ἐπέθηκεν, ὃ πρὶν παύειν ἢ δποπίσαι.
 λέγε τὸν νόμον. Νόμος, εἰ τις ἀθηναίων ἐλδύτερον παύδα
 ὑβείση, γραφῆδω ὀ κύριος τῆ παύδος, πρὸς τοῖς δεσμο-
 δέταις τῆμιμα ὀπιηρέα μῦθος ὁ δὲ τὸ δικαστήριον κατὰ
 ἡφίση. ἢ τῶν ἀδελφῶν ἢ τοῖς ἰα, τεθνήκατο ἀδελφῶν, εἰς
 ἢ εἰς ἀρῶν κατὰ ἡφίση, δποπίστω ἐν ἰα ἢ μέρεσι
 μὴ τὴν δίκην εἰς μὴ τῶν ἀρῶν δωῆν) δποπίστω, εἰς
 ἢ δποπίστω εἰρηθῆτα, ἔσοχοι ἢ ἔσωσαν, ἢ ἢ αἰτίας, ἢ
 οἱ εἰς τὰ οἰκηθῆτα σώματα ἔξαμῶν τάνοντες, ἴσως, αἰ οὐδ'
 τις θαυμάσειεν, ἔξαμῶν ἀκούσας, πὶ δὴ ποτε τὸ νόμω
 τῶν ὑβρείως παροαγιδύση τῶ τῶν ἡμῶν, τὸ τῶν δούλων.
 τῶ δὲ, εἰς σποπῆτε, ὑρήσητε, ὡ ἀνδρες ἀδελφῶν, ὅτι
 τῶ τὸ πάντων ἀέρισα ἔχει. οὐ γὰρ ἔστω τῶν οἰκηθῆτα ἔσσω-
 δασεν ὀ νομοθέτης ἀλλὰ βουλόμῶς ἢ μῦθος εἰσίτω, πο-
 λυ ἀπέχρη τῆς ἔλδύτερον ὑβρείως, παροαγιδύση, μῦθος
 εἰς τοῖς δούλοις ὑβείση, ὅλως ἢ ἐν δημοκρατία τὸν εἰς
 ὀτιοῦ ὑβείση, τῶ τὸν οἰκηθῆτα ἢ τῶν ἡμῶν τῶν) συμ-
 πολιτοῦεσθαι. Κακῶν δὲ μοι σωδῆ, μνημονόσατε, ὡ
 ἀνδρες ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ταῦτα ὀ νομοθέτης οὐ πω δῆ, λέ-
 γε) ἀπὸ τῶ σώματι τῆ παύδος, ἀλλὰ τοῖς παρὶ τὸν παύ-
 δα, παρὶ, ἀδελφῶν, ὀπιηρέστω, διδασκῆσις, ἢ ὄλως τοῖς
 κεραιαῖς, ἐπειδὴ δ' ἐλδύση εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμμα-
 τεῖον, καὶ τοῖς νέμοις γὰρ καὶ εἰς τῶν πολέων, καὶ ἢ δὴ δὴ
 νηται ἔξαμῶν τῶν κατὰ καὶ τῶν μὴ οὐκ ἐπὶ ἑτέρω δῆ-
 λέγε), ἀλλ' ἢ δὴ ἀπὸ τῶν ἡμῶν, καὶ πῶς λέγει, ἐν τις ἀθη-
 ναίων σποπῆ, ἔστω, μὴ ἔστω ἀπὸ τῶν ἐν ἑα ἀρχόν-
 των γυναικῶν, ὅτι οἱμα σφαρηρόρεσι ἢ ἀρχῆ, μῦθος ἢ ἑσσω-
 νῶν ἢ ἑσσωσῶν, ὅς οὐδὲ κεραιαῖς δῆ, λέγε) τῶ σώματι.
 μῦθος σποπῆσῶν τῶ σποπῆσῶν τῶ δῆ, μῦθος ἀρῶν τῶ
 ἀρχῶν μῦθος μῦθος ποτε, μῦθος ἐν δῆμον, μῦθος ἑσσω-
 ριον, μῦθος κληροτῶν, μῦθος χειροτονητῶν, μῦθος κηρυκεύ-
 σῶν, μῦθος παροαγιδύση, μῦθος τῶν παροαγιδύσαντες
 κεραιῶν, μῦθος σποπῆσῶν μῦθος μῦθος, μῦθος γυναικῶν
 εἰπάτω μῦθος ποτε, μῦθος ἐν τῶ δῆμω, μῦθος ἐν τῶ βουλή,
 μῦθος ἀδελφῶν τῶ λέγειν ἀδελφῶν, εἰς δὲ τις τῶν
 ταῦτα παρῆτη, γραφῆς, ἑταιρησῶν πεποίηκε, καὶ τὰ μέ-
 γιστα ὀπιήματα ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τῶ τὸν νόμον
 ἢ εἰδῆτε, οἷον ὑμῖν κεραιῶν νόμων, αἷς κατὰ καὶ σπο-
 φῶν, τῶ τῶν μῦθος τῶν δημοκρεῖν, ὀ τοιοῦτος τὸν
 ἑσσωσῶν οἷον ὑμεῖς ὀπίσασθε. ἀν τις ἀδελφῶν ἑταιρησῶν
 μῦθος ἔστω ἀπὸ τῶν ἐν ἑα ἀρχόντων γυναικῶν, μῦθος ἢ ἑσσω-
 σῶν ἢ ἑσσωσῶν, μῦθος σποπῆσῶν τῶ δῆ, μῦθος ἀρ-
 χῶν ἀρχῶν μῦθος μῦθος, μῦθος ἐν δῆμον, μῦθος ἑσσω-
 ριον, μῦθος κληροτῶν, μῦθος χειροτονητῶν, μῦθος ὀπιηρέσῶν
 δποπῆσῶν, μῦθος δὲ γυναικῶν λέγειτω μῦθος εἰς τὰ δημο-
 τελῆ ἢ ἑσσωσῶν, μῦθος ἐν ταῖς κωναῖς σφαρηροῖς
 σφαρηροῖς μῦθος ἐν τῶ τῆς ἀρῶν τῶν ἑσσωσῶν
 παροαγιδύση, εἰς δὲ τις ταῦτα πωῆ κατὰ γυναικῶν αὐτῶν
 ἑταιρησῶν τῶν ἑσσωσῶν. Τῶ τῶν νόμον ἔθηκε ὀπιη-
 τῶν μῦθος τῶν παροαγιδύση εἰς τὰ αὐτῶν σώματα ἔξα-
 μῶν τῶν οἰκηθῆτα ἢ ὀλίγη παροαγιδύση ὑμῖν ἀνέγνω, καὶ τῶ τῶν
 παύδων εἰς τῶν μῦθος λέγειν καὶ τῶ τῶν ἀλλων ἀθηναί-
 1 3

A Etiam aliam quandam legem tulit, nostrorum libe-
 rum custodem, de lenocinio: maximis poenis ascri-
 ptis, si quis ingenui pueri aut mulieris lenone agat.
 Et quam aliam? Legem contumeliae, quo vno capi-
 te, quae sunt huius generis omnia complectitur, in
 qua planè scriptum habetur: Si quis pæro contume-
 liam fecerit (facit autem utique contumeliam, qui
 conducit) aut viro aut mulieri, siue ingenuo siue
 seruo: aut aliquid legibus interdictum in horum a-
 liquem commiserit: in eum contumeliae actionem
 dedit: & litis estimatione eam fecit, ut statuendum
 sit, quid is luere debeat, aut soluere. Recita legem.
 Lex: Si quis Atheniensis puero ingenuo contume-
 lia fecerit, is in cuius potestate puer est, illum apud
 sex viros accusatore: ea litis estimatione ascripta, qua
 iudicium eum condemnarit. Qui si vndecim viris
 fuerit traditus, eadem die perimatur. Sin ei multa
 pecuniaria itrogata fuerit, intra dies vndecim post
 iudicium soluat, si statim soluere non poterit, do-
 nec verò soluerit, in carcere teneatur. Iisdem porro
 criminibus teneantur ij etiam, qui seruilia corpora
 violarint. Fortassis autè aliquis statim miretur, qua
 de causa legi contumeliae, etiam seruorum nomen
 sit ascriptum? Id verò si considerabitis, Athenienses,
 omnium rectissimum esse inuenietis. Neque enim
 serui tanta curæ fuerunt legislatori: sed quia nos cõ-
 suetudine voluit, ut à contumelia ingenuorum ma-
 gnope e nobis tẽperaremus, ascriptit, ne seruis qui-
 dem contumeliam esse faciendam. Denique qui in
 libera ciuitate quacunquẽ in re contumeliam face-
 ret: eum ad ciuilem consuetudinem minimè ido-
 neum iudicauit. Atque illud vnà mecum, Atheniẽ-
 ses, inuenietis velim, legislatorem hĩc nondum
 loqui eum puero: sed cum pueri necessariis, patre,
 fratribus, tutore, magistris, denique iis in quorum
 is potestate est. Vbi autè in album ciuitatis inscri-
 ptus fuerit, & leges ciuitatis didicerit ac cognorit,
 & iam inter honesta & turpia discernere potuerit:
 non iam cum aliis agere, sed etiam cum ipso Ti-
 marcho. Quomodo autem dicit? Si quis, inquit, A-
 theniensium corpore quastum fecerit, ei nõ liceat
 in Nouem virorum numerum cooptari (eò fortasse
 quodd coronam gestat is magistratus) neque sacerdo-
 tio fungatur: ut qui ne ore quidem puro loquatur:
 neque publicæ causæ patronus esto: neque vllum
 magistratum vnquam administrato, vel domi vel
 peregrè, siue sortitione, siue suffragio mandari so-
 litu: neque caduceatorem neque legatum agat, ne-
 que legatione functos accuset (aut calunietur mer-
 cede conductus) neque vnquam sententiam dicat,
 vel apud populum, vel in senatu (tametsi eloquen-
 tissi fuerit Atheniensium.) Qui secus fecerit, eum im-
 pudicitie accusandi potestatem dedit, pœnasq; gra-
 uissimas statuit. Recita & hanc legem, ut sciatis, cũ
 tam honestas & modestas leges habeamus: Timar-
 chum fuisse ausum verba facere pro concione: qui
 iis moribus est, quibus eum vos esse nostis. Lex. Si
 quis Atheniẽsis se prostituerit: ei ne liceat in Nouẽ
 viros cooptari, nec tẽ diuinã facere: nõ populi causã
 agere, nec villo fũgi magistratu, siue domi siue pere-
 grè, siue sortitò, siue suffragio mādari solito: neque
 fœcialis mittatur, neque sententiã dicat, neque in pu-
 blica fana ingrediatur, neque in festis solennib. de-
 more coronã gestet, neque intra fori septa progred-
 iatur. Si quis aut hęc fecerit impudicitia: eodem
 natus, morte multetur. Hanc legẽ in adolescẽtulos
 tulit, qui facile in sua corpora nefas admittunt: quas
 autem paulò antè recitavi, eæ ad pueros pertinent:
 quas nunc diciturus sum, ad ceteros Athenienses.

2. Transi-
 tus ad viri-
 lis ætatis
 modestiã.

 Timarchi
 pueritiam

 Timarchi
 pueritiam

 Timarchi
 pueritiam

 Timarchi
 pueritiam

ζων. τί δή ποτε; αἰθροῦ περὶ πόλει ἕως τὰ ὄπλα μὴ τί-
 θεσαι, ἢ δὲ δειλίαν μὴ δυνάτοσ ἐῖ παρμυῖα, μὴ ἢ συμ-
 βολόεν ἀξίου. ἔστιν τίσι δὲ λέγεται; εἰ πεπορόμενος
 φησὶν ἢ ἠταιρικῶσ. ἢ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῆ ἐφ' ἕβρει πα-
 ρωσιότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τ' πόλεωσ ῥαδίωσ ἠγῆσται ὀπο-
 δώσεσ. τέταρτον τίσι δὲ λέγεται; εἰ τὰ παρ' ἑωῶ φησι κα-
 τεδηδοκῶσ, ἢ ὡν ἀπ' κληρονόμοσ γήρηται. ἢ γὰρ τ' ἰδίαν οἰ-
 κίαν κακῶσ οἰκήσωντα, καὶ τὰ κοινὰ τ' πόλεωσ ὡδραπλη-
 σίωσ ἠγῆσται δαδῆσεν, καὶ οὐκ ἐδῶκει οἶον τ' ἔσ' τὰ νο-
 μοθέτη τ' αὐτὸν αἰθροῦ περὶ ἰδίᾳ μὲν ἔσ' πηροῦν, δημοσίᾳ
 ἢ χρησίου. οὐδ' ὤφετο δὲ ἰν ὀνομθέτησ τ' ῥήτορα ἠκείν ὅππῃ
 τὸ βῆμα, τῶν λόγων ὅππῃ μελετῶντα ὡροῦσεν, ἀλλ' οὐ τῆ
 βίου. καὶ ὡδρα μὲν ἀνδρὸσ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, καὶ πάνυ κα-
 κῶσ, καὶ ἀπλῶσ ῥηθῆ λόγωσ, χρησίμα τὰ λεγόμενα ἠγῆ-
 σατο ἔσ' τοῖσ ἀκούεσ. ὡδρα ἢ αἰθροῦ περὶ βελουρε κα-
 ταγέλωσ μὲν κεχημένωσ τῶ σῶματι, αἰσθῶσ ἢ τ' πα-
 ρῶσ οὐσίαν κατεδηδοκότοσ οὐδ' αὖ εὐ πάνυ λεγῆσ, συ-
 νόσφῃ ἠγῆσται τοῖσ ἀκούεσ. τοῦτοσ ἔν ἔξερῆσ τ' βῆμα-
 τοσ. τῶ τοῖσ ἀπαρροῦεσ μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δὲ πῆσ ὡδρα
 ταῦτα μὴ μόνον λέγη ἀλλὰ καὶ συκοφαντῆ ἢ ἀσελγανῆ
 καὶ μικρῆ τοιοῦτον αἰθροῦ περὶ δυνῆσ φέρεν ἢ πόλισ. δδ-
 κίμασται μὲν φησὶν ἐπαγγελάτω ἀδλωαίων ὀβουλό-
 μωροσ οἰσ ἔξερῆσ. ὡμῶσ δ' ἢ δὴ κελόει ὡδρ τούτων ἐν τῶ
 δικαστηρίω δαδῆσ ὡσπεν. καὶ νῦν ἔγω καὶ τῶτον τ' νόμον ἠ-
 κω ὡροσ ὡμῶσ. ταῦτα μὲν ἔν πάλαι νενομθέτησ. ὡμῶσ
 ἢ τῆ ὡροσ ἔτασ; καμνὸν νόμον μὲν τὸ καλὸν παρκαρῶποι, ὀ-
 δῶσ ἐπαρκαρῶσ ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ. ἕσραυχμωδῆσ περὶ
 γὰρ ὅππῃ τῶ ὡροσ, καὶ ἑκάσφῃ ἐκκλησίᾳ, νόμον ἐδῆ-
 κρετε καμνὸν, ὀπο κληρῆν φυλλῶ ὅππῃ τὸ βῆμα, ἢ πῆσ ὡροσ-
 δρόσσει. καὶ τῆ ὡροσ ἔτασ; ἐν ὀπείσ τ' νόμον; καδῆσται κε-
 λόει τοῖσ φυλετάσ, βηδομῶτασ τοῖσ νόμοισ καὶ τῆ δημο-
 κροσ πῶ. ὡσ εἰ μὲν βηδομῶσ ποθεν μεταπεμλόμεσται ὅππῃ τῆσ
 οὐτῶ βηδομῶτασ οὐδ' ἐβουλόεισ ἢ μῶσ δυνησομῶροσ
 ὡδρ τῶ σπουδαιοτάτων ὡροσ μωσταιων. ἐσὶ δ' οὐδ' ἐν ὀφε-
 λωσ, ὡ ἀδλωαίοσ, ζῆσ ἐν τοῖσ τοικτοῖσ αἰθροῦ τοῖσ ἀπελαύ-
 νεῖν ὀπο τ' βῆμασ ὅσ τ' κροσ γαῖσ (οὐ γὰρ αἰχμῶν) ἀλλὰ τῆ
 πμοσείασ τούτοισ ἀπεδῆσεν χη. μόνωσ γὰρ αὐτῶσ ἀ-
 νητοῖσ γήρησιντο. ἀναγῶσσει) οὐδ' ὡμῶν τοῖσ νόμοισ τοῖσ ὡδρ
 ὀ δικοσμίασ κελόμοσ τῶ ῥητόροσ, καὶ τὸν ὡδρ τ' ὡροσ-
 δρίασ τῶ φυλλῶν ὀμον ὀν πῆσ ῥοσ οὐτοσ καὶ ἔτεροσ τοῖσ-
 τοῖ ῥητοροσ σμωλδόντεσ, γεραμῶμοσ εἰσὶ μὴ ὅππῃ τῆσ δειον
 ἔσ' ἢ ὡδρ ὡροσ τῆσ αὐτοῖσ, καὶ λέγει, καὶ ζῶ, ὡσ αὐτοῖ
 βούλοντα. Νόμοι. Τῶν ῥητόροσ ἐὰν πῆσ λέγη ἐν βουλή ἢ
 ἐν δήμῶ ὡδρ τῆσ εἰσφερομένωσ μὴ χροῖσ ἢ ὡδρ ἐκῶσ, ἢ
 ἢ δῆσ ὡδρ τῆσ αὐτῶ ὀ αὐτοῖσ τοῖσ αὐτοῖσ, ὀπ ἢ λοῖδορεῖ) ἢ
 κακῶσ ἀγοροῦεσ πῶ, ἢ ὡροσ ῥοῦεσ, ἢ χημωσ τῶν με-
 ταξῶ ἀνηκέτωσ λέγη ὡδρ τῶ μὴ ὅππῃ τῆσ βῆματοσ, ἢ
 ὡδρα κελόμωσ ἢ ἔλκη τὸν ὅππῃ τῶσ, ἀσειμένωσ τ' ἐκ-
 κλησίασ ἢ τῆσ βουλήσ κελόμωσ τῶσ οἰ ὡροσδροσ μῶ-
 χην. δραχμῶσ. εἰδ' ἔκασον ἀδίκημα ὅππῃ τῶσ τοῖσ
 ὡροσδροσ. ἐὰν ἢ πῆσ ὡροσ ἔσ' ἐσὶ ζῆμιασ, ὅπ-
 βῆλλοντεσ μῶσ. δραχμῶσ, εἰσφερέτωσ εἰσ τῶ
 βουλή, ἢ εἰσ τῶ ὡροσ τῶ ἐκκλησίᾳ ἐν τῶ βουλο-
 πείᾳ. ὀταν δὲ δῆσ ἐῖωσ κλησείσ, κελόμωσ τῶσ, καὶ ἐὰν
 καταγνοῦσ αὐτῶ, κρῶ βδλω σφροζόντων τῶ βουλο-
 τῶσ, ἐγροσ ἔτασ τῶσ οἰ ὡροσδροσ τοῖσ ὡροσδροσ τῶσ
 νόμων. τῶ μὲν οὐδ' ὡροσ ἀνηκέτωσ, ὡ ἀδλωαίοσ. καὶ εὐ
 οἰδ' ὀ δακοῦσ ὡμῶσ καλῶσ ἔχεν τούτοισ μὲν τοῖσ νόμοισ ἔσ' χησίομοισ ἢ ἀχῆσσοισ, ἐφ' ὡμῶν ὅσπ. ἐὰν μὲν
 γὰρ κολῶσ τῶσ ἀδικοῦμῶσ, ἔσ' ὡμῶν οἰ νόμοι καὶ καλοῖ καὶ κύριοι. ἐὰν δ' ἀφῆτε καλοῖ μόνον, κύριοι ἢ οὐκ ἔπ.

A Recte. Cur tndem? Homo ei ciuitati, pro qua ar-
 ma non sum s, cuique ob ignauiam opem ferre non
 potes, i e e onsilium quidem dare velis. Tertio cum
 quibus agit? Si quis, inquit, meretricium quaestum
 fecerit, aut pudicitiam prostituerit. Nam qui
 suum corpus ad ignominiam vendiderit: eum etiam
 reipublica negocia facile vediturum putauit. Quar-
 to loco cum quibus agit? Si quis patrimonium aut
 hereditaria bona per luxum absumpserit. Nam qui
 suam familiam male administrarit: eodem modo
 rempublicam etiam curaturum censuit: neque fieri
 posse existimauit legislator, vt idem homo & priua-
 tum esset improbus, & publice bonus: aut decere,
 vt orator suggestum conscenderet, qui orationis
 habenda prius quam degenda vitæ rationem duxif-
 set. Nam viri boni orationem quamuis nudam,
 quamuis simplicem, auditoribus profuturam: ho-
 minis autem improbi, qui & corpus suum risui ex-
 posuerit, & patrimonium deuorarit, quantumuis or-
 natam, non e re fore auditorum. Hos ergo repellit
 a suggestu: his, concionibus interdicit. Quod si quis
 contra hæc, non tantum verba faciat, sed & calum-
 niatorem agat, & petulanter sese gerat, vt eum ci-
 uitas diutius ferre non possit: in eum, inquit, ciuium
 quilibet cui fas est, censoriam actionem instituat:
 vofque iubet de eo iam pro tribunali decernere. E-
 go itaque nunc ex hac lege venio ad vos. Et hæc
 quidem olim sancita sunt, vos vero quid adiecistis?
 Nouam legem, post bellam istius pro concione lu-
 ctam. Summo enim ob istud facinus pudore affecti,
 legem tulistis nouam: in singulis concionibus for-
 titò decerne idam esse tril um, quæ præsideat circa
 suggestum. Et quid legis autor iussit? Sedere tribules
 & defendere leges atque rempublicam quod nisi a-
 licunde auxilia contra homines his moribus præ-
 ditos accerserimus, ne deliberandi quidem gra-
 uiff. de rebus facultatem sumus habituri. Inanis au-
 tem opera sumitur, Athenienses, si tales homines
 clamoribus a suggestu depellere studeatis (neque
 enim eos pudet) sed suppliciis eorum consuetudo
 est coercenda. nam ita demum ferri possunt. Reci-
 tabuntur igitur vobis leges de oratorum disciplina
 lata, & ea quæ de præside tribu agit: quam Ti-
 marchus & alij huiusmodi oratores per conspira-
 tionem, quasi e republica non esset, abrogare stu-
 duerunt, vt eis suo arbitratu & facere & dicere om-
 nia, & viuere liceret. Leges. Si quis oratorum in se-
 natu, aut pro concione, vel non seorsim de re pro-
 posita, vel bis de eadem re apud eosdem dixerit: si-
 ue conuiciando, siue maledicendo alicui, siue pede
 suppodendo: vel inter decernendum importunè
 locutus fuerit de rebus a suggestu alienis, vel aliquè
 concitarit, vel præfectum traxerit, dimissa concio-
 ne aut senatu: eius mulctandi potestas esto penes
 præsides, vsque ad L. drachmas. Deinde vnaqueque
 iniuria inscribatur exactoribus. Quod si grauiorem
 meruisse poenam videbitur: indicta multa vsque
 ad L. drachmas, deferunto ad senatum, aut prima
 concione in curia. Vbi autem citationes recense-
 rint, iudicanto: quod si condemnatus fuerit, clam
 suffragia ferentibus senatoribus, præsides iis qui
 multas exigunt violatarum legum, eum inscributo. Leges
 audiuistis. Athenienses: neque dubito, quin ex vobis
 probanda esse videatur. Caterum vtrū ex leges ra-
 te irritæ sint, id penes vos est. Nā si quidè iniurios
 homines punieritis, leges vobis & bonæ & ratæ erunt.
 Sin absolueritis: bonæ illæ quidè erunt, ratæ non erunt.

Lex de con-
 fura & di-
 sciplina or-
 ratoria.

Transitio
 a quaestio-
 ne infinita
 ad causam
 cum occupa-
 tione.

Conſuetudo cū Anticle & Pittalaco.

rumque civium, & veſtrum, qui pro tribunali ſe-
detis. pudore, verum perhibere teſtimonium ve-
lit. Teſtimonium. Miſgolas, Niciæ F. * Piræen-
ſis teſtatur, Timarchum ſibi fuiſſe familiarem, qui
aliquando in Euthydici medici taberna federit: ſe-
que pro notitiâ quæ cum eo interceſſerit, nun-
quam eius ſummam habere curam deſtitiffe. Quod
ſi Timarchus, Athenienſes, apud Miſgola man-
ſiſſet, neque ad alium ſe contuliſſet: rectius ſibi con-
ſuliſſet: ſi quicquam tamen huiuſmodi rectum ef-
ſe poteſt, neque ego quicquam aliud ei obieciſſem,
quam quod legiſlator aperte dicit, eum pudicitiam
duntaxat proſtituiſſe. Nam qui id cum vno per-
petrat, ac mercedis ergo facit: eo ipſo teneri mihi
videtur. Sin refricata veſtra memoria, omiſſis i-
ſtis agreſtibus viris, Cydonide, Autoclide, Therfan-
dro, demonſtraro ipſos, commemoratis iis in quo-
rum fuerit ædes receptus: unde conſtet eum non ſo-
lùm apud Miſgola corpus ſuum mercede proſti-
tuiſſe: ſed apud alium etiam, & rurfus apud alium,
arque ab illo ad alium veniſſe: non modò iam eum
proſtituiſſe pudicitiam apparebit, ſed (neſcio me-
diuſfidius quomodo rem per ambages efferam) to-
tum diem pro ſcorto ſubagatum eſſe. Qui enim
petulanter hoc, & apud multos, & mercede facit:
is eo ipſo teneri mihi videtur. Poſtquam igitur Miſ-
golas ſumptibus exhaustus, iſtum à ſe dimiſit: Anti-
cles Calliæ F. Euonymenſis recipit. Ac is qui-
dem Sami abeſt, cum colonis. ea igitur quæ ſecuta
ſunt, referam. Timarchus vt ab Anticle & Miſ-
gola receſſit: non ipſe in ſeſe deſcendit, nec melio-
rem vitæ rationem eſt amplexus: ſed in aleatorum
circulis totos dies verſatus, vbi tabula ponitur, &
coturnices ac galli gallinacei committuntur, & a-
lea luditur. Veſtrum enim aliquos ea vidiffe arbi-
tror, quæ dico, aut ſaltem audiuiſſe. Eſt autem ex
eius loci cœtu homo quidam Pittalacus, ſeruus pu-
blicus noſtræ vrſis: qui cum argento abundaret i-
ſtum in ea paleſtra viſum, ad ſe recepit, & domi ha-
buit. Neque verò impurus iſte conditionem illam
repudiavit, cum ſe probro affecturus eſſet apud ho-
minem ſeruum publicum: ſed illud ſolùm ſpecta-
uit, an præbitorem petulantix ſuæ inuenturus eſſet
nulla vnquam honeſtatis aut turpitudinis habita-
tione. Talia porò delicta & tales contumelias
audiui ego ab illo homine in iſtius corpore eſſe fa-
ctas: quas ego ita me Iupiter Opt. Max. iuuet, narra-
re apud vos non audeo. Quibus enim iſte reiſa
committendis non erubuit: iis ego aperte duntaxat
à me nominatis, viuere recuſarim. Sub eadem tem-
pora, quibus apud Pittalacum iſte fuit, Hegefander
ex Helleſponto huc appellit, qui iſtam ad ſe rece-
pit: cuius ſatis ſcio mirari vos, cur non olim mentio-
nem fecerim: adeò euidens eſt id quod dicam. Is igitur
Hegefander rediit: quem vos noſtis melius
quam ego. Nauigarat autem tum pro quaſtore cū
Timomacho Acharnēii, viro prætorio: & venit huc
locupletatus, vt aiūt, illius ſimplicitate: nec minus
quam LXXX. argenti minas attulit: & quodam do-
nò minima illi cauſa calamitatis fuerat. Tātis igitur
opibus affluēs, & Pittalaci, in ludēda alea ſodalis, æ-
des frequerās: iſto ſtatim viſo gauſus eſt: eūq; expe-
tuit, & ad ſe recipere voluit, vt quæ ab ingenio ſuo
nò abhorere exiſtimaret. Primum igitur ad Pittala-
cū verba fecit, orās, vt eū ſibi traderet. Quo recuſan-
te, iſtū ipſum aggreditur, neque verò longa oratio

Conſuetudo cū Hegefandro.

A σφόδρα μαρτυρεῖαν. ἵνα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιώς, καὶ τοὺς συνε-
δόντας ἀρχυμένους, καὶ τοὺς ἄλλοις πολίταις, καὶ ὑμᾶς
δικασταίς, εἰδήλη τ' ἀληθῆ μαρτυρεῖν. Μαρτυρεῖα. Μισγό-
λας νηίου πειραχίδος μαρτυρεῖ ἐμοὶ ἐχθρὸς ἐν τῇ σπη-
δαίᾳ τῆμαρχος, ὃ ὅτι τὸ δίδυδίνου ἰαφίε ποτὲ κατεζώ-
μενος, καὶ κατὰ γνώσιν μοι τ' ὡρὸς αὐτὸν πολυώρην εἰς τὴν
νῆον οὐ δέλιπον. εἰ μὲν τῶν αὐτῶν, ἀδελφῶν, τῆμαρχος ἐβό-
σι παρ' ἐμῶν ὡρὸς τῶν μισγόλα καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε-
μεθ' ἰώτερα ἀνδραπέθεσσι, εἰ δὴ π' ἦ τοιούτων ἐστὶ μέ-
τριον, καὶ ἐγὼ γε οὐκ ἀνώνιστα αὐτὸν οὐδὲν ἀπέχεσθαι, ἢ ὅ-
περ ὁ νομοθέτης παρρησιάζεται, ἢ ταιρνεύει μόνον. ὃ γὰρ
ὡρὸς ἐνα τὸ ὡρῶν ἐπὶ μισγὸς τῶν ὡρῶν ποί-
μενος, αὐτῶν μοι δοκεῖ τούτω ἔνοχος εἶναι. εἰ δ' ὑμᾶς ἀνα-
μνήσας ἐπιδείξω, ἑσθ' ἀνώνων τοῖς δε τὸ ἀρχυμένους ἀδρα-
κηδανίδου, καὶ αὐτοκλείδου, καὶ δερσανδρον. ἀλλ' ἐπι-
δείξω, αὐτοὺς λέγων ὡς ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγο-
νε, καὶ μὴ μόνον ὡρὸς τῶν μισγόλα μεμισοταρνεύεται αὐτῶν
ὅτι τὰ σώματα ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρω, καὶ πάλιν παρ' ἄλ-
λων, καὶ ὡρὸς τούτων ὡς ἔτερον ἐληλυθὸς οὐκ ἐπὶ δὴ πρὸς
μόνον φανήσεται ἢ ταιρνεύεται, ἀλλὰ καὶ (μὲν τὸν δίδυδινον ἐκ
οἰδ' ὅπως δυνήσομαι ἀντιπλέκειν) ὄλλω τ' ἢ μέτραν, καὶ
πεπορνευμένους. ὃ γὰρ εἰ κατὰ τὸ καὶ ὡρὸς πολλοὺς ὡρῶν,
καὶ μισγῶν αὐτῶν μοι δοκεῖ τούτω ἔνοχος εἶναι. ἐπειδὴ τῶν
ὁ μισγόλας τῆ τε δαπάνῃ ἀπέπεσε, καὶ τὸν ὄλεσε περὶ παρ'
ἐαυτῶν μὲν τῶν ἀναλημμένων αὐτῶν ἀνηλικίας καλλίης δυν-
ταμόυς. εἰ δ' οὐκ αὐτῶν ἐπὶ σάμαρ μὲν τῶν κληρονομῶν.
ἀλλὰ τὰ μὲν ταῦτα ἐσθ' ὡς γὰρ ἀπὸ πλάγῃ ὡρὸς τ' ἀν-
κλίους καὶ τὸ μισγόλα τῆμαρχος ἐβόσιν οὐκ ἐουδέποτε
ἐαυτὸν, εἰ δὲ βελόνων διαφύβων ἦν αὐτῶν ἀλλὰ διμυρόσων
ἐν τῶν κωβείων. οὐ ἢ τῆς πῆρας τῆς ἀλαξυρίας συμ-
βάλλουσι, καὶ κωβόουσι. ἢ δὴ γὰρ οἶμαι ὑμῶν πῆρας ἐωρα-
κέναι ἀλέγω. εἰδὲν μὲν, ἀλλ' ἀνεκκοίνω γε, τῶν ἢ ἐπὶ τῶν δια-
φύβων ταύτης. ἐστὶ περὶ πῆρας ἀνθρώπων δημοσίου
οἰκέτης τὸ πόλεως. εἰδὲν δὲ πορνεύον ἀργυρίου, καὶ ὄρεον τῆς
ἐν τῇ διαφύβῃ ταύτῃ ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ' ἐαυτῶν.
καὶ αὐτὸν οὐκ ἐδύχεσθαι οὐ μισγῶν οὐτοσί, μέλλων ἐαυτὸν
καταρχυμένον ὡρὸς ἀνθρώπων δημοσίου οἰκέτου τὸ πό-
λεως. ἀλλ' εἰ λήψῃ χρηρῆν τῇ βελονίᾳ τῆ ἐαυτῶν τῶ
μόνον ἐσκέλετο τῶν ἢ καλῶν, ἢ τῶν ἀρχῶν οὐδὲ μισγῶν
πῶποτε ὡρῶν ἐποίησται. καὶ τοιαῦτα ἀμαρτήματα
καὶ τοιαῦτα ὑβρεῖς ἐγὼ ἀνήκοα γερονέναι ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων τούτων εἰς τὸ σῶμα τὸ τῆμαρχου, οἷας ἐγὼ μὰ τὸν θεόν
τὸν ὀλύμπιον οὐκ ἀνὸς πολήσασμαι ὡρὸς ὑμᾶς εἶπαι. ἢ
γὰρ ἀνὸς ἐργὸν ὡρῶν οὐκ ἠχύνετο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ
μόνον σαφῶς ἐν ὑμῶν εἶπαι, οὐκ ἀνὸς ἐδέξασμαι ζῶν, ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων χρονοῖς τούτοις ἐν οἷς εἰδὲν ἴω ὡρὸς πῆρας
τῶν ἀρχῶν κατὰ πῆρας δύνω ὄλεσε ἐλλήνων οἰκιστῶν, ὃ
πῆρας ἀνειληφώς. εἰδὲν οὐ πάλαι εἰδὲν ὅτι θανυμύεται,
διότι οὐ μέμνημαι οὐτοῦ ἐναργέος ὅτι ἐσθ' εἰδὲν ὃ ἢ γῆ-
σανδρος ἀφικνεῖται ὃν ὑμῶν ἴσως καλλίον ἢ ἐγὼ. ἐτύχε δὲ
πῆρας συμπεδύσας εἰς ἐλλήνων οἰκιστῶν ἀμαρτήματα
χωρὶς ἀρχῶν, τῶν ἀρχῶν ἡσπῆσαι, καὶ ἦκε δύνω δύνω ἀνα-
κῶς, ὡς λέγεται, τῆς οἰκίης δυνείας. ἐχρον ἐκ ἐλάτῃ οἷς ἢ
ὄλεσε οἰκιστῶν μισγῶν ἀργυρίου, καὶ ἔσπον πῆρας, οὐκ ἦνισα ἀ-
πίος ἐχύνετο τῆμαρχου τῆς συμφορῆς. ὡν δὲ ἐν τοιαύτῃ
ἀφικνεῖται καὶ φοιτῶν ὡς τὸν πῆρας ἀλακον, συγκαταδύσται ὃν-
τα ἢ τῶν ἰδῶν οἰκίᾳ ὡρῶν, ἢ ὄλεσε, καὶ ἐπεδύσται, καὶ
ἐβουλήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβῆναι, καὶ πῆρας ἴσως αὐτῶν ἢ γῆσαντο εἶδῶν εἶναι αὐτῶν φῶσας ὡρῶν μὲν ἐν τῶν πῆρας ἀλα-
κῶν, εἰ δὲ λέγει, δύνω μισγῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς ἢ οὐκ ἐπιπέσω αὐτῶν τούτω ὡρῶν ἀλλὰ καὶ ἐπολὺν ἀνάλασε γῆρας,
ἀλλ'

laigensem, qui Pittalacum afferuit in libertatem: & rel qua testimonialege. Testimonia. Testatur Glauco Timari F. Cholargensis: Ego Pittalacum afferui in libertatem, cum ab Hegesandro ad seruitutem abduceretur. Aliquanto post me conuenit Pittalacus, seque dixit transigere uelle cum Hegesandro, & misisse ad eum de tollendis actionibus, tam ea qua ipse reum fecisset Hegesandrum & Timarchum, quam illa qua se Hegesander de seruitute: eodemque modo transigisse. Testimonium. Amphithenes testatur: Ego Pittalacum in libertatem afferui, cum ab Hegesandro ad seruitutem peteretur, & reliqua. Igitur & ipsum Hegesandrum uocabo uobis. Dictaui autem ei testimonium modestius quam mores eius postulent: sed paulo tamen euidentius quam Misgola. Neque uero nescio e iuraturum esse, & peieraturum. Cur igitur eum cito ad dicendum testimonium? ut uobis demonstrarem, quales soleat homines reddere istud studium: quam & contemptores Deorum, & despectores legum, & proflus omnis uerecundiae negligentes. Vocamini Hegesandrum. Testimonium. Hegesander Diphili F. Spiritensis testatur: Cum ex Hellesponto sum reuersus, deprehendi apud Pittalacum aleatorem, agentem Timarchum Arizeli Fatque ex illa notitia co usus sum: eadem cum eo uersatus ratione, qua prius etiam cum Laodamante. Non ignorabam eum neglecturum esse iusturandum, Athenienses, sed praedixi uobis. Quin illud etiam prauidео, cum nunc testimonium dicere nolit, statim in defensione proditurum: idque profecto minime mirum. Ascendet autem huc, uita antea facta fretus: quippe uir bonus, & malorum osor, & ignarus qui fuerit Laodamas: ob quem uos inter legendum testimonium tumultum excitastis. Nunquid audebo euidentius, quam pro natura mea, dicere? Dicite mihi quae so Athenienses: qui sese dedecore affecit apud Hegesandrum, non uidetur uobis scortatus esse cum scorto? aut quid insignis improbitatis praetermisisse, in ebrietate & solitudine? Non puratis Hegesandrum, ad peruulgata illa cum Laodamante acta * defendenda, quorum uos omnes estis conscij, superbe ei imperasse: ut ob imperiorum magnitudinem moderate se cum eo gessisse uideretur? Sed tamen uidebitis ipsum, & fratre eius Crobylum, perquam accuratè & oratorie statim hoc proflire ac dicere: quae ego dicam, ea magna esse stultitiae: ac postulaturus, ut testes producam, qui aperte dicant, ubi egerit, quomodo fecerit, aut quis uiderit, aut quae ratio fuerit? impudenti utentes oratione. Neque enim ego uos tam obliuiosos esse arbitror, ut non memineritis legum, quas recitari paulo ante audiistis, in quibus scriptum est: Si quis aliquem Atheniensium ad id negotium conduxerit, aut si quis sese elocari: tene ri maximis & pribus pœnis? Quis ergo adeo miser est, qui perspicue uelit tale perhibere testimonium: unde, si uerum dixerit, ostendat, se extremum supplicium commeruisse? Itaque illud est reliquum, ut qui passus est confiteatur. Verum ob hoc accusatur, quod his admissis, contra leges con ciones habeat. Uultis igitur, ut totam rem omittamus, nec inquiramus scilicet? Egregie profecto urbs incoletur: si quae ipsi re ipsa fieri scimus: ea nisi quis nobis huc progressus, simul euidenter & impudenter suo testimonio confirmarit, propterea obliuiscemur? Idque uel exéplis intelligite. Est aut necessarium scilicet, exépla esse cōsimilia Timarchi mo

Exagitatio testis.

Occupatio Signa potius quam testimonia spectanda esse.

νον εις ελδουθειαν τον πιτταλακον, η τας ετερας μαρτυ ριας αι αζηνωσκει. Μαρτυρεια. Μαρτυρει Γλαυκων ημας ου χολαργαις, εγω αζηνωσκον εις δουλειαν απο ηγησανδρου πιτταλακον αφειλομην εις ελδουθειαν. χρονω δ' υστερον ελθων παρος εμε πιτταλακος εφη βελεσται δηλυθιωαι τα παρος ηγησανδρον ε παροσπαμψαι αυτω, τας δικασ αραδω, ω τε αυτος ενεκαλεσατο ηγησανδρον η ημαρ χον, και ω ηγησανδρος ε δουλειας αυτον η διελυθησεν ωσταντας. Μαρτυρεια. Αμφιθενης μαρτυρει εγω αζηνο νον εις δουλειαν απο ηγησανδρου πιτταλακον αφειλομην εις ελδουθειαν η τα εξ ης. ακουη η αυτ' υμιν κελισω η ηγησανδρον. γεγραφα δ' αυτω μαρτυριαν κοσμοτερον μη η κελ' εμεινον μικρω η σιδεσται η η τω μισγολα. και αζηνω δ' οπ δπομει η ηποκησσει, δεξ η ουη αυτ' κα λω οπι η μαρτυρεια, η υμιν επιδειξω, οιοις α περιαζη η αιθεροστοις το επιτηδευμα η το ως καταφρονουωτας μεν η ηο θεων καταφροντας η ταινομοις αληθωσος η εχρησας παρος απασαν αιχμηλω. κελει μοι η ηγησανδρον. ΜΑΡ ΤΥΡΙΑ. Ηγησανδρος δι φίλου σπειριδης μαρτυρει, οτι κατεπλωσα δε ελλησποτου, κατελαβον ωρησ πιττα λακω πεκαβουτη δεαριβοντα η τιμαρχον η αριζηηλες η δε εμεινης η γωσσεως εχρησάμην ημαρχω ομιλων τη αυτη αρασει, η η το παροσπαμψον λαοδαμανηου κηγησου, οπ καταροφεται η ορκον, α αθλωαγοι αλλα η παροσπαμ ψον υμιν κελισω δ' μοι παροσπαμψον εστιν, οπ επειδη ηνω οικε δελει μαρτυρειν, αυτηα παρεισιν εν τη δπολορη, η ου δεν μα διαθαωμασον αναθισε η δ οημα δευεσ πεσειον τω βιω. ανηρ καλος και χαρδης η μισοπονησας, η τον λαο δαμαντα, ος ης ωω, ου γη ωσπων, εδ ω υμεις ανεδορυβη σατε, η μαρτυρειας αι αζηνωσκειομην, αρα γε παροσπαμ ψομ η σιδεσται εν πειν, η η η εμαυτ' φυσι: επατε μοι παρος η διος η η η αλλων θεων, α αθηναιοι, ος ης αυτον κατηχησε παρος ηγησανδρον, ε δοκει υμιν παρος η πορον πεπορευεσται; Η τinas ουη οιομυ αυτικε καταροφωσ ποιειδεσ βελεσται, παροσπαμψον ε μονουμοιοις: και οιδε η ηγησανδρον δπολορησ τον παρος η λαοδαμαν τα παροσπαμψον τας παροσπαμψον, ας υμεις απαντες σωμειε, καταροφανα τα επιτηδευμα ε επιτηδευμα, ως η τουτε κατα ροβουλες αυτον δεξαται μεσσια δεαπαραρηθαι. αλλ' ομωσ οφειδε οπ η μεγα επηρεφωσ ε ρητορικωσ. αυτος και ο αδελφοσ αυτε κελισωσ αυτηα μεγα δευρο αναπηδη σαντες, ταυτα μω εη πολλησ αβελτηριασ ηησουσιν, α εδω λεγω αζηνωσσει δε με μαρτυρειασ παρηχησδε δεαρηδω μαρτυρειασ οπ καταροφεται, οπως εποιει, η ης ειδει; η ης ωω ο εσποσ: παροσπαμψον οημα αι αιαιδεις λεγοντες. ου γδ οημα εζηνωσ υμασ επως επιτηδευμασ εη) ως τε αμνημονεν, ο λισω παροσπαμψον ακουσταισ αι αζηνωσκειομην η η νομων, εν οισ γεγραπται, εαη ης μωδωσση) ηνα αθηναιον επι ταυ την η παροσπαμψον, η εαη ης αυτ' μωδωσση, ενοχον εη) ταισ με ρισοισ και τοισ ισοισ επιτηδευμαισ ης ουη ουτω τα λγίπωροσ εστιν ανθρωποσ, ος ης αν εδελησσε σαφωσ η τοιωτην μαρ τυριαν μαρτυρησασ δε ης υπαρχε αυτω, εαη η αληθη μαρ τυρη, επιδεικνυωαι ενοχον οντα αυτ' τοισ εχατοις επιτη μιοισ κηεν καταροφισπον εστι η πεπορευεσται ομολογειν. αλλα δε η ητο κελισω, οπ ταυτα παροσπαμψον, ωρησ τας νομοσ, εδη μιλορη βελεσται εν το ολον παροσπαμψον αφωμω, η μη ζητα μωσ η η ποσδωσ: κελισωσ αρα η πολιν οικησσομην, ει α αυ τοι ερω ισωμην ηηρομωσ, ταυτα εαη μητις ημιν δευρο παρελθων σαφωσ αμα η αιαιχυντωσ αυτος μαρτυρησση, δε η ητο επιτηδευμασ, κελισωσ η η εν παραδειμωσταιν. αιαικη η ησασ εσαη παραπλησια τα παραδειμωσται εη) τοισ εσποισ

texenda peritam, & subtilia opera in forum afferre solitam, & hominem prhygionem, & quosdam obaratos, suppellectilia denique. Et hæc ut verè à me dici constet, nunc demum eos producam, qui planè atque apertè re ipsa testificètur. Neque. n. hic vltimum periculum aut dedecus, vt illic, verum testimonium perhibenti, accedet. Nam vrbanas ædes Nauticrati, Comico histrioni vendidit. Pòst autem eas à Nauticrate X X. minis emit Cleænetus, chori magister: fundum emit ab eo Mnesitheus Mirrhynusius, amplum illum quidem, sed istius culpa prorsus tribulis & scētibz obsitū. Alopæcēse porrò prædiū quod à mœnibus X I. aut X I I. stadia distat, supplicante & obtestante matre vt retineret, neque vèderet, &, si non in aliud, saltem ad sepulturam suā referuaret: ne ab eo quidem prædio abstinuit: sed id quoque duobus drachmarum millibus vendidit: neque ancillarum aut seruorū vllum retinuit: sed omnes venundedit. Quæ non fingi à me, ex eo intelligitur, quod testimonis declarabitur, hæc ei à patre relicta fuisse, quæ si se vendidisse negat: corpora seruorum in conspectū producat eū dem etiā uti æs alienum reliquisse, idque ab isto absumptum esse: Metagenis Sphettij testimonio probabo: qui quidè illi amplius X X X. minas debuerat: id verò quod reliquum fuerat, defuncto patre reddidit, septē minas. Accerse mihi Metagenem Sphettium. Sed primum omnium lege Nauticratis testimonium, qui ædes emit: & cætera cape omnia, quorum in oratione mentionem feci, testimonia. Iam patrem eius argenti nō parum possedisse, quod iste dissipauit hoc vobis demonstrabo. Veritus enim munera publica, possessiones quas habuit vendidit, præter prædia supra cōmemorata: videlicet alium agrum Cephusiensem, Amphitropenses officinas duas in argētifodinis: alteram in Aulone, alteram ad Thraylū eas autē vnde sit cōsecutus, exponam. Tres fuerunt fratres. Eupolemus lanista, Arizelus istius pater, & Arignotus, etiam nunc superstes, senex, orbis oculis. Horum primus obiit Eupolemus, non diuiso patrimonio. Secundus Arizelus, Timarchi pater: qui dum viuebat, omnes facultates tractabat propter Arignoti morbum, & oculorum calamitatē, atque obitū Eupolemi: certamque Arignoto pecuniā, quā ei pro victu ordinarat, pensabat. Vt autem Arizelus etiam, Timarchi pater obierat: primis quidem temporibus, dum iste puer adhuc erat, Arignoto à tutoribus equa omnia præstatur. Posteaquam verò album ciuitatis inscriptus est Timarchus, atque opes in suam redegit potestatem: repulso homine sene & calamitoso, eoque patruo suo, cum facultates occultauit, tum Arignoto nihil suppeditauit: sed in tantis opibus nomen inter inopes & caularios dare passus est. Denique, id quod est omnium grauissimum, cum senex in opum explorationi nō interfuisset, atque senatui pro mercede impetranda supplicasset: iste cum & senator & præses eo die esset, illi patrocinari noluit: sed amittere mercedem senatoriā passus est. Quæ vt verè me dicere constet voca Arignotum, eiusque testimoniū recita. Testimonium. At verò, dicet quispiam, eum paternis ædibus venditis, quasdam alias in vrbe cōparasse: ac pro fundo, & Alopæcēsi prædio, & opificibus, ac cæteris, in argenti fōdinis aliquid contulisse, vt & patrē eius olim. Atqui res se ita non habet. Nihil restat, nō domus, non villa, non fundus, non serui, non æs alienum, non aliud quicquā, vnde homines

Sordes & iniuria in patrum.

Occupatio Nihil esse Timarcho reliqui præter flagitia: & commemoratio peculæ eum, & malè gestæ reipublicæ.

Α ὅτι ἡ ταύτη ἀληθῆ λέγω, ἐν ταύτῃ μὲν τοι νῆ δια σαφῶς πάνυ καὶ δὲ γὰρ ἴδῃ, ἐρίω μαρτυροῦμαι ὑμῖν τοῖς μαρτυραῖς παρέξομαι, οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ὡς περ ἐκεῖ, ἐδ' ἀργύρηι ποροσέσται οὐδεμία, τῶν ταύτην μαρτυροῦσιν, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τ' ἐν ἄσει ἀπέδοτο ὄδῳ ναυσικράτει τὰ καμικὰ ὑποκειτῆ ὑστερον δὲ αὐτ' ἐπὶ ἄστον ὄδῳ τ' ναυσικράταις εἰκοσι μινῶν κλεάνετος ὁ χοροδιδάσκαλος τὴν δὲ ἐξαπατῆ ἐπὶ ἄστον παρ' αὐτῆ μνησίθεος ὁ μὲν ἄστος, τὸ περ μὲν πολὺν, δεινῶς δὲ ὄδῳ γὰρ μόνον ὑπο τοῦτου, τὸ δ' ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ μὲν ἀποδεν τ' τείχεος, ἐνδεκα ἢ δώδεκα σάδρα ἰκελ δούσης καὶ ἀπὸ βολούσης τ' μήσος, ὡς ἐγὼ πισυθάνομαι, εἶσασι καὶ μὴ ἀποδοῦμαι, ἀλλ' εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐν ταύτῃ ὑπολιπεῖν αὐτῆ ἐδ' τοῦτου τ' χωρίον ἀπέδοτο ἄλλο, καὶ τὸ ἀπέδοτο διὰ γλίαν δραχμῶν καὶ τῶν δευπαμῶν ὃ τῶν οἰκετῶν ἐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πτωρακε καὶ ταύτῃ ὅτι ἐ ψόδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέλιπεν αὐτῶν ὁ πατήρ, μαρτυραῖς παρέξομαι. ὄδῳ δὲ εἰ μὴ φησι πτωρακεῖν, τὰ σάδρα τ' οἰκετῶν ἐμφανῆ ὄδῳ ὄδῳ ὡς ἡ καὶ ἀργύριον πισυθάνειζεν, ὃ νομιστάμνος ὄδῳ ἀπὸ λωκε, μαρτυραῖς παρέξομαι ὑμῖν μεταχρησῆτον σφῆτιον, ὃς ὠφέλιπεν μὲν ἐμὲν πλείους ἢ ἑξήκοντα μινῶν ὃ δὲ μὲν ὑπολοιπὸν, τελευτήσαντος τ' πατρὸς, τὸ περ ἀπέδωκεν ἐπὶ μινῶν τιμάρχου, καὶ μοι κἀκεῖ μεταχρησῆτον σφῆτιον πασῶν ἡ ποροσῆται ἀνάγνωσι τὴν ναυσικράτει μαρτυρίαν τὰ τ' οἰκίαν παριαμῆς, καὶ τὰς ἄλλας ἀπίστας λάβε, ὄδῳ ὡν ἐμὲν ὄδῳ ἐν τῶν δόδῳ. Μαρτυρία. ὄδῳ τὸν ἐπέκρητο ὁ πατήρ αὐτῆ ἀργύριον ἐκ ὄδῳ, ὃ ὄδῳ ἢ φανίκε τὸ τῶν ὑμῖν ἐπέδῳ. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο ὃ μὲν αὐτῶν κτήματα αὐτῶν τῶν ἀπίστων ἐπιμῶν χωρίον, κηφισίαν ἔτερον ἀργῶν ἀμφιξοπῆσιν ἐργασῆρια δύο ἐν τοῖς ἀργύριοις, ἐν μὲν ἐν αὐτῶν, ἔτερον ἡ ὄδῳ θρασύλω, ὄδῳ ἡ ταύτη ὑποποίησεν ἐγὼ ἐρῶ ἴσαν οὐτὶς εἰς ἀδελφοί, ὄδῳ πολέμοις τ' ὄδῳ παροξέθη, ὃ ἀρίστηλος ὁ τῶν πατῆρ, καὶ ἀρίστηλος, ὃς ὄδῳ καὶ νῦν ποροσῆται, διεφθαρμένους τοῖς ὄδῳ τούτων ποροσῆται, ἐπεὶ δὲ τῶν ἀνεμίτου τ' οὐσίας ὄδῳ, ὄδῳ πολέμοις, δεύτερος δ' ἀρίστηλος ὁ τιμάρχου πατήρ. ὄδῳ δὲ ἐξῆ πασῶν τ' ὄδῳ διεχίριζε, ὄδῳ τ' νοσον καὶ τ' συμφορῶν τὴν ὄδῳ τὰ ὄδῳ τ' ἀρίστηλου τ' ὄδῳ τὸ τετελευτηκέναι τ' ὄδῳ πολέμοις, καὶ τὴν εἰς ὄδῳ φλυ σιωταξάμνος ἐδίδου τῶν ἀρίστηλω. ἐπειδὴ ἡ ὄδῳ ἀρίστηλος ἐτελευτήσεν, ὄδῳ τιμάρχου τούτου πατήρ τρεῖς μὲν ποροσῆται χρονοῖς, ἔως πῆς ἦν ὄδῳ, ἀπαντα τὰ μέτρια παρὰ τῶν ὄδῳ ὄδῳ ἐγὼ ἐπέδοτο τῶν ἀρίστηλω, ἐπειδὴ δὲ, ἐνδεκά φη τιμάρχος ὄδῳ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κῆριος ἐγὼ μὲν τ' ὄδῳ παροσῆται ἀδρα ποροσῆται, καὶ ἡ τυρηκῆτα, θεῖον ἑαυτ' τὴν τε ὄδῳ ἡφανίσε καὶ τῶν ὄδῳ δέων ἐδὲν ἐδίδου τῶν ἀρίστηλω, ἀλλὰ ὄδῳ ἐδὲν ἐν τοσαύτης ὄδῳ ἐν τοῖς ἀδυνατοῖς μιθοφορεῖται, καὶ τὸ τελευτήσαντος, ὃ δὲ δεινότατον, ὄδῳ ποροσῆται τ' ποροσῆται τ' γνωμῆς τοῖς ἀδυνατοῖς δοκιμασίας, καὶ ἡνεκρία δέντος εἰς τ' βελίω ὄδῳ τ' μιθοβελευτῆς ὄδῳ, καὶ ποροσῆται ἐκάνω τὴν ἡμέραν, ἐκ ἡξίωσεν αὐτῶν συνήπειν ἀλλὰ ὄδῳ ἐδὲν ὄδῳ ποροσῆται τὸν ὄδῳ ποροσῆται, μιθόν ὄδῳ δὲ ἀληθῆ λέω, καὶ μοι ἀρίστηλον σφῆτιον, ὃ τ' μαρτυρίαν ἀδελφῶν ὄδῳ. Μαρτυρία. ἀλλ' ἴσως ἀν τις εἴποι, ὡς ὄδῳ μόνον τὴν πατρῶν οἰκίαν, ἔτερον ἄλλοδὲ περ τ' ὄδῳ ἐκ τῆσαστο, ἀντὶ ἡ τῆς ἐξαπατῆ καὶ τῶν χωρίων τῶν ἀλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημοργῶν, καὶ τῶν ἄλλων εἰς τῶν γυρεῖα τι κατεσιδύασατο, ὡς περ καὶ ὁ πατήρ αὐτῆ ποροσῆται, ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τῶν λοιπῶν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐκ σιωκία, οὐκ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐκ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν, ἀφ' ὡν ἀπὸ ποροσῆται μὲν

μη κακῆροι ζῶσιν· ἀλλὰ τούτω ἀπὸ τῆς πατρῴων παίδε-
 ςι βδελυρία, συκοφαντία, φροσύνη, δειλία, ἀνά-
 δεια, τὸ μὴ ὀπίσθαι εὐθελῆν ὅπῃ τοῖς ἀγαθοῖς ὄξω, ὡς αὐ-
 ὁ κρείσσος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γήροισι. Οὐ γίνου-
 μόνον τὰ πατρῴα κατεδήσκειν ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέ-
 τερα, ὅσων πρόποτε κύριος γέγονεν. οὗτος γὰρ ταύτῃ τῷ
 ἡλικίᾳ ἔχων, ὡς ὑμεῖς ὄρατε, οὐκ ἔστιν ἑνὶ πῶποτι οὐκ
 ἤρξεν ἀρχὴν, ἐδμήμιον λαχόν, ἐδὲ χειροτονηθεὶς ἀλλὰ πά-
 στας ὡρᾷ τοῖς νόμοις κορίαιμος. ὡς τὰς μὲν πλείστας
 παρήσω, δούω ἢ τῆς ἑσῶν μόνον μνησθήσομαι. Λογισθεὶς γὰρ
 γήροισι, πλείστα μὲν τὴν πόλιν ἐβλάψατε, δῶρα λαμβά-
 νων ὡρᾷ τῆς οὐ δικαίως ἀρξάντων· μάλιστ' ἐσυκο-
 φάτιστε τῆς ὑπερθεωῶν τοῖς μηδὲν ἠδικηκότας ἤρξε δὲ
 ἐν ἀδρα, κορίαιμος τὴν ἀρχὴν ἐξάκοντα μινῶν, δανει-
 σάμενος ἐπὶ ἐνεία ὀβολοῖς τῶν μινῶν, ἀπορίαν τῆ βδε-
 λυρία τοῖς συμμάχοις τοῖς ὑμετέροις ποιούμενος· καὶ το-
 σαύτην ἀσέλγησιν ἐπέδειξάτο εἰς ἐλευθέροις ἀνθρώπων
 γυναικας ἡλικίᾳ οὐδὲς πῶποτι ἔτερος. ὡς οὐδὲνα ἐγὼ
 ὡρᾷ καλῶ δειρο, τῶν αὐτῶ συμφορῶν, ὡς εἴλετο σίαν,
 εἰς πολλοὺς ἐμαρτυρήσασι· ἀλλ' ὑμῖν τῆτο καταλείπω
 σκεπῆν. τί ἢ φροσύνη καὶ τὴ ἀδωλύσιν ὑβριση· οὐκ εἰς
 τοῖς ἄλλοις μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῶ, νόμων
 ὄπῃ ὑμῖν ὄρασαν, ἐχρῶν ἐφειρηκότων τῆτον αὐτῶν λα-
 βόντα ἀδραν καὶ ἐξέσταν καὶ ἀρχὴν, πῶς αὐτὸν ἐλπίσθη δαπο-
 λειπῶμαι τὴν ἀσέλγησιν τῶν ἔργων, ἠδὲ τὴν δία τὴ
 ἀπόλλω, πολλοὺς ἐνεθυμήσθην τῶν ἀτυχησῶν τῶν ἠ-
 μετέρας πόλεως καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐχθῆσα ἢ καὶ
 καὶ ταῦτα ὅπῃ κατ' ἐκείνοισι τοῖς χρόνοις ἐδείξθητο τῆς
 ἀδριῶν πόλεως ὀνητής, ἀλλ' ἴσως καθ' αὐτὸν μὲν ἀρχὸν
 φῶλος αὐτῶτος, μὲν πλείονων ἢ ὀππαικήσιν ὀππαικῶν, ὡ
 ἀδριῶσι, βελούτης ἐχρῶτο, ὅπῃ ἀρχὸν νικοφῆμου ἀ-
 παντα μὲν οὐκ διεξελθῆν ἂν οὐ τούτω πῶ ἐναυτῶ ἐνα-
 κούρησιν· πῶς μὲν μίερος τὴν μίερος οὐκ ἀξίον ὀππαι-
 χερῆν. ἀδὲ ἐστὶν ἐγλυπῆται τὸ αἰπῆς, καὶ ἡ παρῶσα
 κρείσσος ἐστὶ ταῦτ' ἐφ' ὀππαικῶν, ὅπῃ τὸν μὲν αὐτῶ ἀρ-
 χοντος, ὅτ' ἐβελούεν οὗτος, ταμίης μὲν τῆς τῆν θεοῦ ἠγῶ-
 σανδρος, ὁ κροβύλου ἀδελφός, ἐκλεπῶν ἢ τὴν πόλεως κοι-
 νῆ· ὁ μὲν φιλεταίερος χιλίας δραχμῶς. αἰδομένους ἢ
 τὸ πῶμα αἰὲρ ὀππαικῆς, πῶμα φιλός ὁ ἀρχιδούσιος, φρο-
 σιμῶσις τὴ τούτω, καὶ παρῶσις, ἐκκλῆσις ἔσπης, εἴ-
 πῶν ἀσπῆς, ὡ ἀθλιῶσι, κλέπῶσι οὐκ ἠγῶν καὶ
 γυνὴ χιλίας δραχμῶς, θαυμασῶσι τῶν ὑμῶν, πῶς αἰὲρ
 γυνὴ, καὶ πῶς ὁ λόγος, εἴτε μὲν ὀππαικῶν ἠγῶν εἴτε ἐφῶ
 ὅ, πῶ ἠγῶν ὡ ἀθλιῶ ἐστὶν ἠγῶσανδρος ἐκείνος νυκὶ ἐφῶ
 πῶ ἠγῶν εἴτε μὲν καὶ αὐτῶς λεωδάμαντος γυνὴ. ἢ ἢ γυνὴ
 ἠγῶσανδρος οὐ τῶσι, ὅν ἢ τῶσι κλέπῶσι τὸ ἀργῶσι, ἠγῶ
 ἐφῶ. μὲν ταῦτα. ἢ δὲ διεξῆναι πῶσι τὸ πῶμα, καὶ μά-
 λα εἰδῶσι καὶ σαφῶς, διδάξας δὲ ταῦτα, τὴ οὐκ ἐστὶν,
 ἐφῶ ὡ ἀθλιῶσι, ὁ συβελούω εἰ μὲν, ἐστὶν ἠγῶν κα-
 σαγῶσι τῶσι ἀθλιῶσι, καὶ ἐκφυλοφορήσασα, δικα-
 σπῶσι ὡρᾷ δ' ὄπῃ τῶν δωρεῶν αὐτοῖς. ἐστὶν ἢ μὴ κολά-
 σῶσι μὴ δῶσι, ἀλλ' εἰς ἐκείνῃ αὐτοῖς τῶν ἢ μὲν δπο-
 μνημονόσασα. μὲν ταῦτα ὡς ἐπανήλθεν ἢ βελῶ εἰς τὸ βε-
 λούσιον, ἐξέφυλοφορήσασα μὲν αὐτῶ ἐστὶν ἢ τῆ ἠγῶν κα-
 πῶ ἠγῶσι, ὅπῃ οὐ παρέδωκε δικασπῶσι ἐστὶν ἐξήλθασεν
 ἐκ τῶ βελούσιον ἀγῶσι μὲν ἠγῶν, ἀγῶσι ἢ ἐστὶν εἴ-
 πῶσι, ὅπῃ τῶ δωρεῶν ἀπετύγχανε. μὴ τῶσι φαιήσασα, ὡ ἀθλι-
 νῶσι, τῆ μὲν βελῶ χελεπῶσι, καὶ πῶσι κορίαιμος ἀδραν τῶ
 κορίαιμος αὐτοῖς καὶ ἀφῶσι τὸν τῆ βελῶ μὴ συβελούω ἠγῶσι, τῶσι
 ἠγῶσι, ἀφῶσι τὸν τῆ βελῶ μὴ συβελούω ἠγῶσι, τῶσι

A non malefici viuunt. Sed isti loco patrimonij super-
 est improbitas, calumnia, confidentia, delicia, igna-
 uia, impudentia, erubescendi ob turpitudinem in-
 scitia: quibus e rebus ciuis pessimus & nequissimus
 collari queat. Neque verò patrimonium duntaxat
 absumpsit: sed publica vestra, quibus vnquam poti-
 tus fuit. Nam is quum ea sit atate, quam vos vide-
 tis: nullus magistratus est omnium, quem non gesse-
 rit: non illum quidem sorte oblatum, aut suffragio
 mandatum: sed omnes præcio contra leges redem-
 ptos. quorum ego plurimis omissis, duorum dunta-
 xat aut trium faciam mentionem: Censor factus,
 plurimum reipublicæ nocuit: cum muneribus ab
 iis accipiendis, qui rem malè gesserant: tum iis ma-
 ximè calumniandis, qui rationes referabant, & ni-
 hil peccarant. Imperauit etiã Andri, imperio XXX,
 minis redempto, ac nouenis obolis in minam pe-
 cunia mutuo sumpta: vt vestrorum sociorum opi-
 bus suam improbitatem expleret: tantamque petu-
 lantiam in hominum ingenuorum vxores ostenta-
 uit: quantam nemo alius vnquam: quorum ego ne-
 minem huc voco, ad suam calamitatem, quam si-
 lentio tegere statuit, publicè testandam: sed id vo-
 bis relinquo cogitandum. Quid verò expectatis?
 qui se Athenis insolenter gerit, non in alios dunta-
 xat, sed & in suum ipsius corpus cum leges sint, cum
 vos videatis, cum inimici ei immineant: eum licen-
 tiam nactum, & autoritatem atque imperium, quis
 speret vllum prætermisisse spurcissimum facinus?
 Ac mihi profectò saepe subit felicitatem nostræ vr-
 bis mirari, cum ob alia multa, tum ob illud maximè
 quòd eo tempore nullis vrbs Andriorum emptor
 extitit. Sed fortassis per se magistratus fuit impro-
 bus, cum collegis autem moderatus? Vnde? Iste, A-
 thenienses, senator factus est prætor Nicophemo.
 Omnia porrò eius facinora illo anno edita, exigua
 dieculæ parte velle recensere, absurdum fuerit: que
 autem crimini huius iudicij maximè sunt affinia, ea
 exponam breuiter. Eodem igitur prætor, cum iste
 senator esset, Mineruæ quæstor fuit Hegesander,
 Crobili frater. Furabantur autem clam, & magna
 cum fide amicitia M. drachmas ciuitati. Qua re, vir
 bonus, Pamphilus Acherdusius, cui cum isto simul-
 tatis aliquid intercedebat, animaduertens, commotus
 in concione surrexit, ac dixit: Athenienses, furan-
 tur vobis communiter maritus & vxor mille dra-
 chmas. Vobis autem admiratis, quo pacto maritus
 & vxor? & quid ea sibi vellet oratio? paulo pòst: I-
 gnoratis quid dicam? Maritus nunc est, inquit, He-
 gesander ille, qui vxor olim & ipse fuit Leodaman-
 tis: Vxor, Timarchus. Quo autem pacto pecunia
 surripitur, ego dicam: ac deinde rem exponebat,
 eamque valde probabiliter dilucidéque. His com-
 memoratis, Quid ergo, inquit, consilij do vobis? Si
 senatus istum iniuriæ condemnatum, & frondium
 suffragio repudiatū iudicio tradiderit: præmium de
 mote eis datote. Si verò nõ punierint: ne datote, sed
 illo die recordamini. Pòst senatus in curiã reuer-
 sus, frondium quidè suffragio istum eiecit, sed di-
 cenda sentetia recepit, quia vero nec iudicio tradi-
 derat, nec e curia eiecerat (equidè cū dolore dico,
 sed dico necessariò) præmio caruit. Nolite igitur cõ-
 mittere, Athenienses, cum senatui succensueritis, &
 quingētis ciuibus coronas ademeritis propter istū
 non punitū: vt eundem ipsi nõ puniatis: & oratorē
 qui senatui non profuit, populo conferuetis. At in

Pamphilus
 scomma in
 peculatum
 Timarchi.

in concione
 surrexit
 ac dixit

τῶ πολιτῶν ἀσεφανώτοις ποιήσαντες, ὅπῃ τῶτον ἐκ ἐπ-
 ῶσι δὲ τῶν ἀσέλγησιν τῶν ἠγῶν, ἀφῶσι τὸν τῆ βελῶ μὴ συβελούω ἠγῶσι, τῶσι

& vulgò actiones nunciat: multa etiam de rebus futuriis vaticinatur. Atque id quod dico, adeo est evidens, & non commenticiū, ut inventuri sitis nostram civitatem & maiores nostros aram Famae, ut maximè de ea consecrassent: & Homerum in historia Troiani belli, saepe dicere, antequam aliquid eveniat quod futurum est, FAMA IN CASTRA VENIT. Euripidem item pronunciare, Deam hanc non viuentes tantum posse ostendere quales sint, sed & defunctos, cum ait:

*Bonum vel inuis Variarum recibus
Vetat laere Fama.*

Hesiodus autem planè Deam illam esse demonstrat, idque perspicuis verbis, si quis scire cupiat. Ait enim:

*Qua populi sermo celebrat creber, verita nunquam
Fama cadi penitus: Dea quaedam cum sit ipsa.*

Et haec poemata laudari ab iis omnibus qui honestè vixerunt reperietis. (omnes enim honoris publici appetentes, gloriam se à bona fama consecuros arbitrantur) quorum autem vita turpis est, in honore hanc deam, ut quam immortalem habitu ri sint accusaricem. Recordamini ergo qualem de Timarcho famam audiat. Nomen itaque audio nomine rogatis, quis Timarchos? num ille impudicus? lam si de re aliqua testes produxisset: crederetis mihi, at ubi deam produxero testem: non crederetis? in quam vel solam falsi testimonij actio, non competit. Nam quod etià ad Demothenis cognomen tum attinger, non malè certe quidem is, haud fanè à nutrice, verum à fama Batalus appellatur: nomen id ex mollicie quadam, & indignis viro modesto gestibus affectus. Si qui enim tibi elegantes istas lanas auulas & molles tuniculas, in quibus illas in amicos orationes scribis, allatas iudicibus in manus tradat equidè arbitror eos, nisi praemoniti fuerint, dubituros, virine an mulieris vellem accepissent. In causa porro dictione ascendet etiam imperator quidam, ut audio, resumpto vultu sese respectas, ut in palaestris & huiusmodi exercitationibus versatus: qui constitutionem totius cauae conuellerè niteretur, me non iudicium dixisse, sed magnae inficitiae principium apportasse dices. ac primum commemorabit viros de vobis benemeritos Harmodium & Aristogitonem, eorumque fidem mutuam, & consecutas ex ea reipab. utilitates. Neque etià ut aiūt. Homeri versibus abstinebit, aut heroicis nominibus: sed & Achillis & Patrocli ortam ex amore amicitiam, ut fertur, celebrabit: & formam (quasi verò ea nò olim in felicitatis numero ponatur, cū modestia cōiuncta) nūc laudabit. Nam si calūnia quorundā efficiet, ut corporis decor aliquibus calamitati sit: nò ea vos publicè decreturos dicent, quae priuatè exoptetis. Absurdū. n. videri sibi, cū oēs vos liberis operā daturi, vota faciatis, ut filij nondū nati forma praestātes, & ciuitate digni euadant: eos qui iā nati sūt, quos republicā laudī sibi ducere cōueniat, si forma elegātia praestātes, aliquos in sui admirationē cōuertāt, & cōtētionē quadā amoris exoptātur, à vobis Aeschini obsecutis ignominia notari. Et hoc in loco, ut audio, me quoque perstringet, rogātis, an me ad pudeat, cū ipse in gymnasiis frequēs, & plurimorum amore captus fueri, eā re officia ignominiosā & periculosā? Postremò, ut quidā mihi nūciāt, vos ad risū & nugas cohortās, se vobis monstraturū dicet, quā multa in quosdā amatoria poemata fecerim: ac testes producturū pollicebitur, de

3. Distinctio turpis & liberalis amoris, facta illa quae de frigida & Luciano etiā in Platonicis philosophis, fuisse: sed a moribus Graecorum non abhorrens.

κὴ δὲ γέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας ἀρετὰς. πολλὰ δὲ καὶ μακάριον περὶ τῶν μελόντων ἔσεσθαι καὶ ἡτῶς ἐναργῆς ἔστι, καὶ ἐπεπλασμένον ὁ λέγω ὡς δὴ ὑπὸ τῆς πόλιος ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀπορονοῦσι φήμις, ὡς θεῶν μεγίστης βωμόν. ἄρματις καὶ τὸ ὄμιρον πολλὰ κίς ἐν τῇ ἰλιάδι λέγοντα, περὶ τῆς τῶν μελόντων γῆρας φήμι δὲ εἰς στρατὸν ἦλθε καὶ πάλιν τὸ δειπνῶν ὑποφαινόμενον, τὸ θεὸν ταύτην, οὐ μόνον τοῖς ζώοις ἐμφανίζεν διωαμένω, ὅπως τινες ἀπὸ τῶν γῆρας ὄντες ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι, ὅταν λέγῃ φήμι τὸν ἐσθλὸν καὶ μὴ κατὰ δίκην οὐ γῆρας ὅτι ἠσίοδος ἐστὶν ἀρετῆς θεὸν αὐτὴν ὑποδείκνυσι, πάντι σαφῶς φερέων τοῖς βυλοῦχοις συνίεναι. λέγει γὰρ φήμι δὲ ἔπος παμπαν ὑπολλύ, ἡδὲ πᾶσι λαοῖς, πολλοὶ φημίζουσι. θεὸς ἴσους ἔστι καὶ αὐτῆς καὶ τῶν πᾶσι περὶ τῶν πᾶσι τῶν ἀρετῶν βεβαιοκότας ὑπὸ τῆς πόλιος ἡμῶν ὄντας (πάντες γὰρ οἱ δημοσίου φιλοῦμεν, ὡς δὲ τῆς ἀγαθῆς φήμις ἡρώου) τὸ δὲ ξαν κομμοῖς (ὡς δὲ αἰετὸς ὅτιν ὁ βίος, ἢ τῆς πόλιος τὸν ταύτην κατὰ τὸν γῆρας αὐτὸ ἀδύνατον ἔχειν ἡρώου). αἰαμνήθητε οὖν, ὡς ἀνδρες, τίνι κέρεισθε φήμι περὶ τῆς οὐχ ἄμα τοῦ ὄνομα λέγει) ἢ τὸ ἐροῦμαι δὴ οὐδὲ ἐροῦμαι τῆς πόλιος τῆς πόλιος, ὁ πόλιος ἐπέτι τῆς εἰ μὴ μέρτερος παρεχόμενον περὶ πόλιος, ὅπως οὐδὲ αὐτοῖς. εἰ δὲ τὴν θεὸν μέρτερος παρεχόμενον ἢ πεισῶσθε, ἢ οὐδὲ ὑποδομῶν τῶν πόλιος ὅτιν ἐπισκεψαί, ἐπεὶ ἢ περὶ τῆς δημοσίου ἐπανομίας οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς πόλιος, ἀλλὰ οὐχ ὑπὸ τῆς πόλιος βία τυλος περὶ τῆς πόλιος, ἀλλὰ αἰαδρίας πόλιος καὶ κιναιδρίας ἐπὶ τῆς πόλιος βωμόμα. εἰ γὰρ τίς σου τὰ κομμοῖς ταῦτα χλασισια περὶ κλώμας, καὶ τοῖς μαλακοῖς καὶ τῶν πόλιος, ἐν οἷς τοῖς κατὰ τῆς πόλιος λόγοις γράφεις περὶ τῆς πόλιος καὶ οἷς τῆς πόλιος, οἷμα αὐτοῖς, εἰ τις μὴ περὶ τῆς πόλιος, ἀλλὰ τῆς πόλιος, εἰ τὸ ἀνδρες, εἰ τὸ γυναικῶς εἰλήφασιν ἐδῆτα. αἰαβήσεται δὲ ἐν τῇ πόλιος καὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, ὑπὸ τῆς πόλιος καὶ τῆς πόλιος ἑαυτῶν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ δὲ τῆς πόλιος γῆρας. ὅς ἐπιγερῆσει δὲ γῆρας τὴν ὄλιον ἔνασιν τὸ ἀγῶνος οὐ κέρεισιν ἐξ ἀρηνένομα φάσκων, ἀλλὰ δὲ τῆς πόλιος ἀπαμειβίας ἀρχῶν περὶ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος καὶ τῆς πόλιος τῶν ὑμετέροις ἀρμόδιον καὶ ἀεὶ σοφίονα, καὶ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος, καὶ τὸ περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, διέξινον οὐκ ἀφέξεται δὲ ὡς φασιν, οἷ δὲ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος, οὐδὲ τῆς πόλιος τῆς πόλιος ἀλλὰ καὶ τῆς πόλιος γῆρας φιλίας δὲ ἐροῦμαι περὶ τῆς πόλιος, καὶ ἀγαλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὡς περὶ τῆς πόλιος μακαρίζομενον, αὐτῆς σωφροσύνης, καὶ ἐγκωμιάσεται. εἰ γὰρ τὸ τῆς πόλιος ἀρετῶν τῆς πόλιος τῆς πόλιος, οὐ ταυτὰ κοινή φημίζουσι φήσουσιν ὑμῶς, ἀ καὶ ἰδία εὐχεσθε. ὡς περὶ τῆς πόλιος, ὡς δοκεῖν ἑαυτῶν, εἰ τοῖς μὴ ὑμῶς τοῖς μὴ περὶ τῆς πόλιος ἀπαντες εἶχεσθε οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι, καλοῖς κατὰ τοῖς τῆς πόλιος φιλίας, καὶ τῆς πόλιος ἀξίους. τοῖς ἢ ἢ δὴ γῆρας, ἐφ' οἷς περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, εἰ καὶ καὶ καὶ ὡς ἀρετῶν ἐκπλήξασί πνας, καὶ περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, τοῖς τοῖς ὡς εἰσὶν, αἰαβήσεται περὶ τῆς πόλιος, ἀπμώσεται. καὶ ταῦτα δὴ πᾶσι κατὰ τῆς πόλιος ὡς ἀποῦα μέλλει περὶ τῆς πόλιος ποιεῖσθαι, ἐπερὶ τῆς πόλιος, εἰ οὐκ αἰαβήσεται αὐτῶς μὴ ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληθῶν ὦν, καὶ πλείστον ἐραθῆς γῆρας, τὸ ἢ περὶ τῆς πόλιος εἰς διειδῶς καὶ γῆρας

καὶ δὲ οἷς καδισαῖς, ἢ τὸ τελευτῶν, ὡς ἀπαγγέλλουσι τινες μοι, εἰς γῆρας καὶ λῆρον πᾶσι περὶ τῆς πόλιος ὑμῶς, ἐπερὶ τῆς πόλιος μου φησὶν ὅσα περὶ τῆς πόλιος ἐροῦμαι εἰς πνας ποιήματα, καὶ λυσιθεῶν πινῶν καὶ πηλῶν ἐν τῆς πόλιος γῆρας

A καὶ δὲ γέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας ἀρετὰς. πολλὰ δὲ καὶ μακάριον περὶ τῶν μελόντων ἔσεσθαι καὶ ἡτῶς ἐναργῆς ἔστι, καὶ ἐπεπλασμένον ὁ λέγω ὡς δὴ ὑπὸ τῆς πόλιος ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀπορονοῦσι φήμις, ὡς θεῶν μεγίστης βωμόν. ἄρματις καὶ τὸ ὄμιρον πολλὰ κίς ἐν τῇ ἰλιάδι λέγοντα, περὶ τῆς τῶν μελόντων γῆρας φήμι δὲ εἰς στρατὸν ἦλθε καὶ πάλιν τὸ δειπνῶν ὑποφαινόμενον, τὸ θεὸν ταύτην, οὐ μόνον τοῖς ζώοις ἐμφανίζεν διωαμένω, ὅπως τινες ἀπὸ τῶν γῆρας ὄντες ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι, ὅταν λέγῃ φήμι τὸν ἐσθλὸν καὶ μὴ κατὰ δίκην οὐ γῆρας ὅτι ἠσίοδος ἐστὶν ἀρετῆς θεὸν αὐτὴν ὑποδείκνυσι, πάντι σαφῶς φερέων τοῖς βυλοῦχοις συνίεναι. λέγει γὰρ φήμι δὲ ἔπος παμπαν ὑπολλύ, ἡδὲ πᾶσι λαοῖς, πολλοὶ φημίζουσι. θεὸς ἴσους ἔστι καὶ αὐτῆς καὶ τῶν πᾶσι περὶ τῶν πᾶσι τῶν ἀρετῶν βεβαιοκότας ὑπὸ τῆς πόλιος ἡμῶν ὄντας (πάντες γὰρ οἱ δημοσίου φιλοῦμεν, ὡς δὲ τῆς ἀγαθῆς φήμις ἡρώου) τὸ δὲ ξαν κομμοῖς (ὡς δὲ αἰετὸς ὅτιν ὁ βίος, ἢ τῆς πόλιος τὸν ταύτην κατὰ τὸν γῆρας αὐτὸ ἀδύνατον ἔχειν ἡρώου). αἰαμνήθητε οὖν, ὡς ἀνδρες, τίνι κέρεισθε φήμι περὶ τῆς οὐχ ἄμα τοῦ ὄνομα λέγει) ἢ τὸ ἐροῦμαι δὴ οὐδὲ ἐροῦμαι τῆς πόλιος τῆς πόλιος, ὁ πόλιος ἐπέτι τῆς εἰ μὴ μέρτερος παρεχόμενον περὶ πόλιος, ὅπως οὐδὲ αὐτοῖς. εἰ δὲ τὴν θεὸν μέρτερος παρεχόμενον ἢ πεισῶσθε, ἢ οὐδὲ ὑποδομῶν τῶν πόλιος ὅτιν ἐπισκεψαί, ἐπεὶ ἢ περὶ τῆς δημοσίου ἐπανομίας οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς πόλιος, ἀλλὰ οὐχ ὑπὸ τῆς πόλιος βία τυλος περὶ τῆς πόλιος, ἀλλὰ αἰαδρίας πόλιος καὶ κιναιδρίας ἐπὶ τῆς πόλιος βωμόμα. εἰ γὰρ τίς σου τὰ κομμοῖς ταῦτα χλασισια περὶ κλώμας, καὶ τοῖς μαλακοῖς καὶ τῶν πόλιος, ἐν οἷς τοῖς κατὰ τῆς πόλιος λόγοις γράφεις περὶ τῆς πόλιος καὶ οἷς τῆς πόλιος, οἷμα αὐτοῖς, εἰ τις μὴ περὶ τῆς πόλιος, ἀλλὰ τῆς πόλιος, εἰ τὸ ἀνδρες, εἰ τὸ γυναικῶς εἰλήφασιν ἐδῆτα. αἰαβήσεται δὲ ἐν τῇ πόλιος καὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, ὑπὸ τῆς πόλιος καὶ τῆς πόλιος ἑαυτῶν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ δὲ τῆς πόλιος γῆρας. ὅς ἐπιγερῆσει δὲ γῆρας τὴν ὄλιον ἔνασιν τὸ ἀγῶνος οὐ κέρεισιν ἐξ ἀρηνένομα φάσκων, ἀλλὰ δὲ τῆς πόλιος ἀπαμειβίας ἀρχῶν περὶ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος καὶ τῆς πόλιος τῶν ὑμετέροις ἀρμόδιον καὶ ἀεὶ σοφίονα, καὶ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος, καὶ τὸ περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, διέξινον οὐκ ἀφέξεται δὲ ὡς φασιν, οἷ δὲ τῆς πόλιος περὶ τῆς πόλιος, οὐδὲ τῆς πόλιος τῆς πόλιος ἀλλὰ καὶ τῆς πόλιος γῆρας φιλίας δὲ ἐροῦμαι περὶ τῆς πόλιος, καὶ ἀγαλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὡς περὶ τῆς πόλιος μακαρίζομενον, αὐτῆς σωφροσύνης, καὶ ἐγκωμιάσεται. εἰ γὰρ τὸ τῆς πόλιος ἀρετῶν τῆς πόλιος τῆς πόλιος, οὐ ταυτὰ κοινή φημίζουσι φήσουσιν ὑμῶς, ἀ καὶ ἰδία εὐχεσθε. ὡς περὶ τῆς πόλιος, ὡς δοκεῖν ἑαυτῶν, εἰ τοῖς μὴ ὑμῶς τοῖς μὴ περὶ τῆς πόλιος ἀπαντες εἶχεσθε οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι, καλοῖς κατὰ τοῖς τῆς πόλιος φιλίας, καὶ τῆς πόλιος ἀξίους. τοῖς ἢ ἢ δὴ γῆρας, ἐφ' οἷς περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, εἰ καὶ καὶ καὶ ὡς ἀρετῶν ἐκπλήξασί πνας, καὶ περὶ τῆς πόλιος τῆς πόλιος, τοῖς τοῖς ὡς εἰσὶν, αἰαβήσεται περὶ τῆς πόλιος, ἀπμώσεται. καὶ ταῦτα δὴ πᾶσι κατὰ τῆς πόλιος ὡς ἀποῦα μέλλει περὶ τῆς πόλιος ποιεῖσθαι, ἐπερὶ τῆς πόλιος, εἰ οὐκ αἰαβήσεται αὐτῶς μὴ ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληθῶν ὦν, καὶ πλείστον ἐραθῆς γῆρας, τὸ ἢ περὶ τῆς πόλιος εἰς διειδῶς καὶ γῆρας

cui promississet, se Patroclum, Opuntem saluum re-
ductorum (fuit enim Opuntius) si eum secum ad
Troiam ablegasset, & fidei suae commisisset: unde
apparet, eum amoris causa illius curam suscepisse:
eos versus posuit, quos ego nunc recitabo.

His, quia
vix licuit
meliores
edere ver-
sus.
Hestiacae
posui car-
mina facta
manu.

*Hec quam stulta mea venit sententia mentis,
Quo pondere die potui tibi clare Menæti
Incolumem, illustré inque ad Opuntia mœnia natum
Eversa Troia spolius insignibus auctum,
Villore? Sed non Deus omnibus omnia vota
Indulget: siquidem sic impia fata tulerunt,
Nos eadem ut tegetet tellus: utriusque amore
Sparsa ruberet humus.*

Neque verò hic duntaxat lamentatur: sed eum a-
deò vehementer luget, ut cum à Thetide matre au-
disset, se, si hostes non persequeretur, sed inultam
Patrocli necem pateretur, domum reuersum, senem
in sua patria obiturum: sin vitus esset, celeriter vi-
tam cum morte commutaturum: fidem erga mor-
tuum suae prætulerit incolumitati: tantæque animi
magnitudine ad vlciscendum illius interfectorem
properarit, ut, omnibus eum consolantibus, & la-
uare ac cibum capere iubentibus, abiuravit se quic-
quam illorum facturum, priusquam caput Hectoris
ad Patrocli sepulchrum attulisset. Ei porò in ro-
go dormienti, ut ait Poeta, simulachrum Patrocli
obuersatum, huiusmodi rerum memoriam refri-
cat, & ea mandat Achilli, quæ nobis lacrymas ex-
cutere possit, & efficere, ut virtutem eorum atque
amicitiam admitemur. Nam eum iubet (præfatus
in primis, illum etiam non longè à morte abesse) si
quo modo fieri possit, dare operam, ac prouidere, ut
quemadmodum vnà sint educati & versati: sic eo-
rum etiam defunctorum ossa eodem in loculo re-
ponantur. Præterea lamentans, & actam vnà vitam
recensens, ait, se posthac maximis de rebus, ut soliti
prius fuerint, in eodem confessu, seorsim à cæteris
non esse deliberaturos: fidem opinor & beneuolen-
tiam, rem summi esse desiderij existimans. Ut au-
tem poetae sententias versibus inclusas audiat: re-
citabit vobis scriba versus, quos his de rebus fecit
Homerus. Eos primùm narra, quos de Hectoris sup-
plicio fecit.

*Nunc postquam Patrocle tua sum postera vita
Tempora sortitus: non ante ego dabitur solviam
Funere in statu, quam huc Hectoris arma superbi
Et caput attulero.*

Recita ergo ea quæ Patroclus in somnis illi dicit,
de communi sepultura & de vitæ actæ vnà consue-
tutine:

*Non dabitur tecum posthac de rebus agendis
Consulere, ut nuper viuentes fecimus ambo:
Sed me leiferi cohibet vis ferrea fati,
Quod mihi nascenti saue stauere sorores.
Hoc quod te quog, Achille manet, sub mœnibus latis
Laomedontæa paruo post tempore Troia.
Hoc quog, te repiens iuuenis, uerumq, precabor,
Ne procul à nostris tua mandes ossa reponi
Ossibus: quoniam primos simul egimus annos
Cum puerum pater ex Opoente Menætiis olim
Me tulit ad vestros studio properante penates,
Tempore quo infelix natum Amphidamantæ peremi
Ludendo inuitus: tum me domus inchoata Pelei
Suscepit, cura est tecum nutritus eadem:
Nunc etiam nostra ossa vnà condantur in urna
Coniuncta aureola, sed que capere utraque possit,*

Εὐτέ με τῆσδὸν ἐνὶ ἄλμοις οἷον ὄπλοντος
Ἡματι δὲ πῶς δὲ κατέκτανον ἀμφιδάμαντος
Ἐνθά με διεξάμμιος ἐν δάμμιον ἰπποῖσιν πηλοῦς.

A ἐπαγγείλασθαι γὰρ αὐτὸν εἰς ὅπου ὅσα σῶσον ἀπάξεν τὸν
πατρόκλον (ὡς γὰρ ὀπούντος) εἰ συμπέμψεν αὐτὸν εἰς τὴν
Ἰοίαν, καὶ ὄψα κατέδοιτο αὐτῷ: ὃ καταφανὲς ἔστιν ὡς
δὲ ἔσονται τὴν ὀπιμέλειαν αὐτῷ παρέλθον. ὅστις ἢ τὰ ἔπη,
ἀ ἐγὼ νυνὶ μάλλω λέγω.

Ὡ πόποι, ἢ ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ.
Θαρσύνων ἦρα μῦθον ἐν μεγάροισι.
Φῶς ἢ οἱ εἰς ὄπλον ὡς ἐκλυτὸν ἕεν ἀπάξεν
Ἴλιον ἐν πύρσαντα λαχόντα τὴν λήϊδος ἄσαν,
Ἀλλ' οὐ ζῆδ' ἀδρῶσι νοήματα πάντα τελευτά.
Ἀμφὼ γὰρ πέσονται ὁμοίω γαίῃ ἐρούθεν.

Οὐθέντι ἐταῦτα μόνον χετλιάζων σάινεται, ἀλλ'
οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπέδησεν ὡς τε ὄψα. θεῶδες τις
αὐτῷ μῦθος παρεκούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοῖς ἐ-
χθροῖς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τὴν πατρὸς οἶκον θάνατον,
ἐπανελθὼν οἴκαδε γηραιὸς ἐν τῇ αὐτῇ πατρὶδι δόμοις τα-
νεῖται, πτωρὸς ἀμύμιος, ὃ δὲ ταχέως μάλλιν τὸν βίον τε-
λευτῶν εἴλετο τὴν τὴν τεθνεώτος πύσιν μάλλον ἢ τὴν σωτη-
ρίαν. οὕτως ἢ μεγαλοψύχως ἠπαύειτο ἢ φοιεῖα τὸν ἐκεί-
νου πτωρὸς αἰσθάνων, ὡς τε πάντων αὐτὸν ὄψα μὲν μῦθον
καὶ κελεύοντων λούσασθαι, καὶ σῖτον παρεσθῆναι, καὶ ἰσομυ-
σιμῆδεν αὐτὸν τούτων παραξεν, ὡρὴν αὐτῷ τὴν ἐκείνου κε-
φαλῶν ὅτι πὴν τὴν πατρὸς οἶκον ἐνέγκη. κελεύοντος
ἢ αὐτῷ ὅτι τῇ πύσιν ὡς ὄψα ὅποιος, εἰδολογῆσαι
πατρόκλου, ὃ τικταὶ ἐπεμνήθη, καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε
τὰ ἀχλῆϊ, ἐφ' οἷς καὶ δεικνύσασθαι καὶ ζηλώσασθαι τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν φιλίαν ἀξιῶν αὐτῷ ἔστιν. ὅπισθ' ἡμῶν μὲν γὰρ αὐτῷ,
παρασθῆναι ὅτι οὐδὲ ἐμῆνος ἀπέχει μακρῶν τῆς τὴν βίου
τελευτῆς, εἴπως εἴη δυνάτων παραδοκῆσαι, ὅπως τὸν
αὐτὸν τρέπον ὡς περὶ καὶ ἐτάτησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῇ
αὐτῇ, οὕτως ὃ τελευτῶν αὐτῷ τὰ ὄσα ἐν τῇ αὐτῇ
σorra κείσε. ὁ δὲ ἀμύμιος ἢ καὶ τὰς ἀχλῆϊας διεξέειπε
μετ' ἀλλήλων ζῶντες διετέλεον, λέγει ὅτι οὐκ ἔπ' ἐπὶ
μεγίστων ὡς περὶ τὸ πρῶτον κατ' ἐξομῆσιν μετ' ἀλλή-
λων μόνον ἀπέθανον ἢ ἄλλων φίλων βυλάσσομεθα. ἢ πῶ-
σιν οἶμα καὶ τὴν εὐνοίαν πειθομένην ἢ ἡρόμμοιο. ἢ ἵνα ἢ καὶ
δὲ τὴν μέτρον τῆς γνώμας ἀκούσῃτε τὴν ποιητῆ, ἀναγνώ-
σε. ἢ ὡς ὁ χρημματαὶς τὰ ἔπη τὰ ὄσα τούτων ἀμύμιος

C πεπίπικε λέγει παρασθῆναι τὰ ὄσα τὴν ἐκείνου πτωρείας.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐ φίλ' ἐταῖρε σεὶ ὕστερος εἰμὶ ὑπὸ γαίῃ
Οὐ σε ὡρὴν κτερεῶ ὡρὴν γ' ἐκτορος ἐνθά δὲ ἐνέικα
Τόλχα καὶ κεφαλῶν μεγαθύμου σείο φοιῶς.

Ἀναγνώσκει δὲ ἢ ὡς τὴν ὁμοτάφοις αὐτοῖς χηρίσθαι
λέγει ἐν τῇ ὑπὸν ὁ πατρόκλος καὶ ὡς τῷ δὲ ἀχλῆϊ
αἰσθῆσαι διετέλεον ἀλλήλοισι.
Οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶσι γε φίλων ἀπάνδθεν ἐταίροισιν
Βυλάσ ἐξομῆσιν βυλάσσομεθα. ἀλλ' ἐμὲ μὲν κήρ
Ἀμφέχανε συζῆν ἢ περὶ λαχέ γαίῃ ὄμιον περ,
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μῦθον θεοῖς ἐπιπέειλ' ἀχλῆϊ
Τεῖχει ὑπὸ τρώων ὀπηγῶν δόπολ' ἔσθαι.
Μαρναίμμοιο δὴ τοῖς ἐλπίσιν ἐνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ εἰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνδθεν πειθῆμαί, ὅσ' ἀχλῆϊ
Ἀλλ' ἵνα περὶ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαίῃ κεκῆσθαι
Χρυσῶ ἐν ἀμφιφορεῖ, τὸν τοι πόρε πότνια κήτηρ
Ὡς ὁμοῦ ἐτάφει μὲν περὶ ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ἡματι ὑμέτερον δὲ ἀνδρῶν τασις ὑπὸ λυγῆς
Νῆπιον οὐκ ἐδέλων ἀμφ' ἀσπραχῆλοισι γολωθεῖς
Ἐτραφέτ' ἐν δυνάεος καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηκεν.

Ως ἢ καὶ ὅσα νῶϊν ὀμῆ σοφὸς ἀμφικαλύπτει.

Ως τοίνυν ἔξω ἀπὸ σπυρίων μὴ τιμωρησάμεν ἢ τῆ
πατρὸς ὀκλοῦ θανάτου ἀνάγκη ἀλέγει ἢ δέπας.

Ὁκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσει, οἱ ἄγορῶν βίαι.

Αὐτῆ γὰρ εἰς ἐπειτὰ μετ' ἔκδορα πύλους ἐτοίμος.

Τὴν δὲ αὐτὴ παροσέειπε ποδάρχειος Δίος ἀχλιδίς.

Αὐτῆκα τεθνήσκω ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλόν ἐταίρει

Κτηνομύω ἐπαμύω ὁ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

Ὁ τοίνυν οὐδενὸς ἦτον σοφὸς τῆν ποιητῆν Δειπύδης ἐν-
πὶ τῆν καλλίστων ὑπολαμβάνων ἐπὶ τὸ σπυρίων ἔργον,
ἐν οὐχὶς μέρει τὸν ἔργον ποιούμενος λέγει που.

Ὁ δὲ εἰς τὸ σπυρίων ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔργος

Ζηλωτὸς ἀιθεροποιῶν ὠνεῖται ἐγὼ.

Πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῶν φοίνικι διαπραγ-
ματῶν τῆν γενησάμενος αὐτῶν πατρὸς τὸν πατέρα δε-
βηλῆς ἀπολογομένης καὶ ἀπειθῶν τοῖς ἀιθεροποιῶν, μὴ
ἐξ ὑποψίας, καὶ ἢ ἐκ ἀβουλήν, ἀλλ' ἐκ τῆ βίου τῆς
κρίσεως πεισισαί.

Ἡ δὲ ἢ πολλῶν ἠρέθων λόγῳ κελύς,

Καὶ πολλὰ ἀμιλλήθεντα μιν τῶν ὑπο

Ταυαντὶ ἔργων συμφορὰς μίας ὄξει

Καὶ γὰρ μὴ οὕτω χ' ὅσας ἐς ἀνὴρ σοφός.

Λογίζομαι ταυαντὴς, εἰς ἀνδρὸς φύσιν

Σκοπῶν διαταῖα ἢ τῶν ἐμποροῦνται

Ὅσας δὲ ὀμιλῶν ἠδέεται κακοῖς ἀνὴρ,

Οὐ πάποτ' ἠέσσηται γινώσκων ὅτι

Τοιοῦτος ἐστὶν οἷς περ ἠδέεται ξυμῶν.

Σκέψασθε δὲ ὡ ἀθλιώται τὰς γνώμας αἱ ἀπορ-
νηταὶ ὁ ποιητὴς ἠδὲ δὲ πολλῶν παρονομασίων φησὶ γε-
νησάμενος κελύς, ὡσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταὶ καὶ τὰς κελύ-
σεις οὐκ ἐκ τῆν ἠρτυρίων, ἀλλ' ἐκ τῆν ὀπιτηδύμα-

των καὶ τῆν ὀμιλῶν φησὶ ποιεῖσθαι, οἷοις ἀποβλέ-
πων, πῶς τὸν κατ' ἠμέραν βίον ζῆ ὁ κενόμορος, καὶ ὄν-
τινα ἔσπον διοικεῖ τὴν αὐτῆ οἰκίαν, ὡς ἀπλησίως

αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικίοντα, καὶ ἴσσι χεῖρει
πλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὠκισσεν ἀποφύλασθαι, τοι-
ούτων αὐτὸν ἐπὶ οἷς περ ἠδέεται ξυμῶν. Οὐκοῦν δικαστὸν

καὶ ὄξει πιαρχοῦ τοῖς αὐτοῖς ὑμῶν Δειπύδην χεῖσα-
σαι λογισμοῖς πῶς δὲ κηκε τὴν αὐτῆ οὐσίαν, κατε-
δήδοκε τὰ πατρὸς, καὶ τὰ τῆν φίλων, μεμεταρηνικῶς τῶν

σώματι, καὶ δωροδοκῶν δημοσίαν πάντ' ἠφαιμέν, ὡς
τεμνδέν, ἀλλ' ἢ τὰς ἀιχμῶν αὐτῶν ἀειεῖται. χεῖρει δὲ
τῶν ξυμῶν ἠγισανδρῶν ὁ δὲ ἠγισανδρῶν, ἐκ τῶν ὄξιν

ὀπιτηδύματων, ἐκ τούτων, ὄξιν αὐτὸν παροσέειπε οἱ
νόμοι ἀπαγορεύουσι δὴμηγορεῖν ἐγὼ δὲ τί λέγω κατὰ

πιαρχοῦ, καὶ τίνα πῶτ' ὄξιν ἀπὸ πηγεραμματα, μὴ δὴμη-
γορεῖν πιαρχὸν πεπορνομῶν, καὶ τὴν πατρὸς οὐσίαν

κατεδήδοκε. ὑμεῖς δὲ τὸ μὲν μόκατε, ὡσπερ αὐτῶν ἠφι-
σεῖσθαι ὡν αὐτῶν δὲ ὄξιν ἢ ἢ τῶν μὴ μακρολογῶν ὄξει

τῶν ποιητῶν διέξιν ἀνδρῶν ἔργον παροσέειπε καὶ γινώ-
σκων ὑμῶν ὀνόματα, καὶ μετῶν καὶ παίδων ὡν

τοῖς κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν πατρὸς, πολλοὶ γενησάν ἔρα-
σαι εἰσοῖς δὲ τῶν ἐκ ἠλικίας ἐπὶ καὶ νῦν εἰσιν ὡν οὐ-
δεὶς πάποτ' εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφίεται πιαρχοῦ, καὶ

πάλιν ὑμῶν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν πεπορνομῶν
αἰχμῶν καὶ φαιεῖς ὀνόματα ἵνα ὑμεῖς ἀναμνηθέντες καταπέμψατε εἰς τὴν παροσέειπε τῶν πιαρχοῦ.

A Quam tibi (nam memini) dono dedit inclyta mater.
Licuisse porro ei esse incolumi, nisi Patrocli necem
vltus esset, ea legito, quæ Thetis ait:

Et te, sicut ais, cita mors manet inclyte fili:
Sed prius Hectoreo tinges in sanguine dextram,
Cui viam eripies, cuius tu fata sequeris
Temporis exigui spatio. sic dixit, at illi
Reddidit ex imo suspiria pectore ducens
Filius Aeacides: Equidem charissima mater,
Sicut ais, moriar, quando iacet iste meorum
Optimus, & longè huic animo clarissimus idem,
Cui non auxilio potui, non esse salutis,
Nec procul à patria, Troia sub manibus altis,
Hostili caderet perfoissus pectora ferro.

Iam qui nulli poetarum sapientia cedit Euripides,
in rebus honestissimis amorem modestum nume-
rans, quodam eum loco votis exoptans, sic ait:

Amor modestus, & virtutis affecla,
Est expetendus, isque contingat mihi.

Rursus idem poeta in Phœnice, de calumnia qua de
latus fuerat apud patrem, pronunciat, se defendens
& homines consuefaciens, ne ex suspicionibus aut
criminationibus, sed ex antea acta vita iudicium fa-
ciant:

Iam saepe, lectus acris litis arbiter,
Cum multa concurrissent dicta testium,
Status diversum, causa adductus unica.
Et ego quidem sic (ratio ut ipsa postulat)
Inquiro vera, inores intuens viri, &
Quondam vultu consuetudinem.
Námque improborum cui placet sodalitas
Is qui fiet vir, non rogo: sciens satis,
Sodalium illum conuenire moribus.

Considerate sententias, Athenienses, quas poeta pro-
fert. Ait se iam multarum rerum fuisse disceptato-
rem, ut & vos nunc Iudices: seque asserit iudicia nõ
è testimoniis, sed è studiis & familiaritatibus fecisse:
illuc respicientem quæ fuisset Rei quotidianæ vi-
tæ consuetudo, & ut suam familiam gubernasset,
quasi eodem modo & rempublicam esset admini-
straturus: & quorum commercio gauissus esset: de-
nique pronunciare non dubitat, talem eum esse,
quales ij sint, quorum consuetudine delectetur. Ae-
quum igitur est, vos de Timarcho etiam iisdem cū
Euripide uti rationibus. Quomodo suam rem fa-
miliarem curauit? Patrimonium & suum & ami-
corum per luxum absumpuit, prostituta mercede pu-
dicitia: acceptisque ob rem iudicandam muneribus
omnia strenuè confecit, ut nihil ei sit reliquum pre-
ter dedecus. Cuius autem consuetudine delectatur?

Hegesandri. Hegesandri porro studia quæ
sunt ea, propter quæ legibus à concionibus habendis
repellitur. Ego verò de Timarcho quid dico? &
quænam ad prætorem reuli? Ne conciones habeat
Timarchus, pudicitia prostituta, & per luxum absum-
pto patrimonio. Vos quid iurastis? De iis rebus pro-
nunciaturus, quæ in accusatione præscriptæ sint,
Ne verò poetarum autoritate inculcanda sim proli-
xior: virorum dicam seniorum, notorumque vobis no-
mina, adolescentum itè & puerorum, quorum alij ob for-
mæ venustatem multos habuerunt amatores, alij per
ætate nunc etiã habent: quorum nemini unquam ea-
dem quæ Timarcho crimina sūt obiecta, vicissimque
vobis cõmemorabo nomina hominum, qui libidini
turpiter aperteque indulserunt: ut vos eorū recordati,
Timarchum in conuenientem ei ordinem reponatis.

Verbis
Euripidis
Timarchum
viget.

Exempla ho-
nestorum &
turpium a-
matorum.

Primū autem commemorabo ingenuorum nomina, qui aetatem honestè exegerunt. Nostis, Athenienses, Critonem Alistyochi, & Periclidem Perithoedæ F. & Polemagenem, & Pantoleonem Cleagoræ F. & Timestheum curforem, qui non civium duntaxat, sed & Græcorum omnium formosissimi fuerūt, atque amatores plurimos & modestissimos habuerunt: tamen nemo unquam eos vituperavit. Rursus ex adolescentibus, & iis qui etiam nunc inter pueros censentur, primū Iphicratis ex fratre nepotem, Tisix Ramnufij F. Timarcho nunc reo cognominem: qui cum sit decorus aspectu, tantum abest à turpitudine, ut nuper, cū in suburbanis Bacchanalibus comædiæ in Colytto agerentur, & Parmeno Comicus histrio dixisset ad cætum versum Anapæsticum: esse quosdam magnos catamittos, Timarcho similes: nemo id in adolescentem, sed in te omnes dici putarint. Adeò illius studij creuisti hæreditatem. Anticlem porrò curforem, & Phidiam Milesij fratrem. Cum autem multos adhuc haberem commemorandos, desinam, ne de industria gratiam illorum videar aucupari. Iam de illis qui sunt Timarcho similes *, quamvis inimicitias fugiam, tamen eorum quos minimè curo faciam mentionem. Quis enim vestrum Diophantum, qui orbis appellatur, non nouit? qui hospitem ad prætorem traxit, cuius assessor fuit Aristophon Azeniēsis: conquestus se quatuor ab illo drachmis ob eam rem promissis, fraudari: & leges recitavit, quæ prætorem pupillorum curam gerere iubent: neglectis iis, quæ modestiæ tuendæ causa latæ sunt. Eum ergo quis non oderat? Quis civium non auersabatur Cephifodorum, qui Molonis F. nominabatur, quod pulcherrimi aspectus elegantiæ summis probris contaminarat? aut Mnesitheum, qui Magiri (coqui) F. dicitur? aut multos alios, quorum vltro obliuiscor. Neque enim eorum quemlibet acerbè & nominatim recensere volo, sed multò magis optarim, in oratione me talium factorum inopia laborare, pro mea erga urbem beneuolentia. Sed quia virorumque quosdam delectu habito commemorauimus, seorsim eos qui ob modestiam diliguntur, eos item seorsim, qui semetipfos violant, vos iam ad quæstionem hanc respondeatis mihi velim, in vtro Timarchum ordine collocetis? eorumne qui diliguntur, an qui pro scortis subiguntur? Ne igitur ea quam delegisti classe relicta, pro transfuga in cæcus ingenuorum irrumpito.

4. Nō opus esse syngraphis ad impudiciā conuincendam.

A πρῶτον ἢ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε, ὦ ἀθλιῶται, κείτυνα τὸν ἀσούρου, & περικλείδην τὸν κλειδοίδου, καὶ πολεμαγῆν, καὶ παντολέοντα τὸν κλειζόρου, καὶ τιμοσίτην τὸν δρομέα, καλλίσιον οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγγλυῶν γενηθῆναι, καὶ πλείστον, καὶ σωφρονεσάτων τυχόντας ἐραστῶν; ἀλλ' ὁμως οὐδεὶς πρόποτε αὐτοῖς ἐψέξε. Πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ τῶν ἐν παύσιν ἐπὶ καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφίδου τὸν ἰφικράτους, ἕπον δὲ τῆς πύου τῆς ῥαμνυσίου, ὁμώνυμον δὲ τῆς νυκτὸς κεινομένου πηλῆχε, ὃς δὲ περὶ τῆς ὠνίδειν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν ἀρχῶν, ὥς τε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' ἀρχαῖς διονυσίοις κομωδῶν ὄντων ἐν κολυττῶν, καὶ παρμένοντος τῆς κομῆς ἵπποκρίτης, εἰπόντος δὲ πρὸς τὴν χορὴν ἀπάμσον. ἐν ὧν ἡ, εἰνάπιας πόρνοις μεγάλους πηλῆχῶδεις οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸν μειρακίον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες, οὕτω κληρονόμος εἰς τὸν ὄψιθεν δούλοισι. πάλιν ἀπὸ τῆς πύου τῆς ῥαμνυσίου καὶ φιδίαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μιλησίου. ἐπὶ δὲ ἕπειν ἔχων πολλοὺς παύσους ἵνα μὴ δοκῶ τὸν ἔπαυτον θεραπεῖα τινὴ κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν ὀμῶν ἔπαυτον πηλῆχου μὴ φθῶν τὰς ἀπερθεῖας, ὧν ἡκιστα μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὄρφανον καλούμενον διόφαντον, οὐκ οἶδεν, ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἀρχοντα ἀπήγαγεν, ὃ παρὴν ἄρδεν ἀεισοφῶν ὁ ἀθηναῖος, ἔπαυτοσάμμος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἀπερθεῖας ταύτης ἀπεσερηνέειν, καὶ τὴν νόμους οἴων, οὐκ ἐδέουσι τὸν ἀρχοντα τῶν ὄρφανῶν ὀππόμενοι τὴν τῆς ἀπερθεῖας κειμῆτους ὑπὲρ βεβηκῶς. τὸν δὲ τίς οὐκ ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδουλέρανε κρισόδωρον, τὸν τῆς μόλωνος καλούμενον, καλλίσιον ὡρῶν ὄψιος ἀκλείεσσα διαφρακτότα; ἢ μνησθήσον τὸν τῆς μαγίσου καλούμενον, ἢ πολλοὺς ἑτέροισι, ὧν ἐκὼν ὀππλανθάνομαι, οὐ γὰρ ἐπέξελεθ' ἐν αὐτῶν ἔχασον κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι, ἀλλὰ μάλλον τῶν ὄρφανῶν ἔργων ἔδοξε αὐτῶν δὲ ξάμην ἐν τῶν λόγων, ὅτι τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν ἐπέειδ' ἢ ἑκατέρωθεν πρὸς ἐλευθέρους πῆλαι διεξελθῆναι, χωρὶς μὲν τοῖς δὲ σαφροσύνῃ ἐρομένοις, χωρὶς δὲ τοῖς εἰς ἑαυτοὺς ὄξασθ' ἔχοντασιν ὑμεῖς ἢ δὴ τῆς ἐροτηθέντες ἀποκρίνασθαι πρὸς ἐμὲ, εἰς ὅποτερον τάξιν τὸν τῆμαρχον κατατίματε; ἢ πότερον εἰς τοὺς ἐρομένους, ἢ εἰς τοὺς πεποριδόμενοι; Οὐκοῦν μὴ κατὰ λιπὸν ἡ εἰλου συμμορίας, αὐτομολήσεις εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διαφρακῶν. εἰ δὲ ὀππχειροσσι λέγω, ὡς οὐχ ἢ τῆς ἰσθμῶν, ὃς τίς μὴ καὶ συγγραφαὶ ἐμὸσάμην, καὶ γραμματεῖον, ἔμαρτυρας ἀξίως μετὸν τῶν ὄξασθ' ἔδωκα πρῶτον μὲν τοῖς πρὸς τῆς ἰσθμῶστος νόμοις μνησθ' ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνησθ' ὁ νόμος τῆς πρὸς στωθῆκῶν πεπίπτα, οὐ γὰρ εἰ καὶ γραμματεῖον τίς αὐτὸ κατήγαγε τὸ ὄξασθ' ἀλλὰ παντελῶς ὅπως αὐτὸ πρὸς τῆς γῆρας, τὸν πρὸς τῆς πρὸς κειμῆται μὴ μετέχον τῶν τῆς πόλεως κοινῶν, εἰκότως, ὃς τίς γὰρ νέος ἂν ἀπέσθ' ἀρχαῖς ἢ δοναὶ τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοπῆμασ; τῆτον οὐκ ὤψιθεν δὲ πρὸς βύττερον γῆρομῆρον, ὃ τοῖς νόμοις εἰσφύροσθ' ὀππῆμον ἐπὶ ἐπέτα καὶ τὴν δὲ πρὸς τῆς λόγου τῶν τῶν ῥαδῶν ἐστὶν ὄξασθ' ἔδωκα. Πάντες γὰρ αὐτῶν ὄμολεγῆσαμην, ὅτι τὰς στωθῆκας τὰς πρὸς ἀλλήλοισι, ἀπίστας ἐνεκα ποιούμεσθ' ἵνα ὁ μὴ ὄξασθ' τὰ γεγραμμένα, δὲ κὼ λάβῃ τῆς ἰσθμῶστος πρὸς τῆς ὄξασθ' οὐκοῦν εἰπῶν τὸ πρῶτον δὲ τῆς πρὸς δέτασ; τίς καὶ γραμματεῖον ἢ τῆς ἰσθμῶστος, ἀδικοῦσθαι, ἢ τῶν νόμων, ὧν οὐ τοῖς φασθ' ὀππκουεῖα κατὰ λέγειν. Καὶ τίς αὐτὸν λόγος ἑκατέρω φανείν, μὴ γὰρ

εἰ δὲ μὴ, δόξετε μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῆν ἀδικημά-
 των, ὡρανοδαίεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γερονότων δὲ οὐκ
 ἐπιφρονήσεν. ὡς δὲ ὅν κεφαλαίω εἰρηδοται, εἰ μὲν κο-
 λαζήτε τοὺς ἀδικουῦντας ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι ἔκαλοι καὶ
 κύνιοι, εἰ δὲ ἀφίητε καλοὺς μὲν, κύνιοι δὲ οὐκ ἐπ' ὧν
 δὲ ἐνεκα πεῦτὰ λέγω οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παρρη-
 σιάσασθαι ἔσαι δὲ ὁ λόγος ὅτι ὡρανοδαίεσθαι ὄξω
 π' οἴεσθε, ὡ ἀνδρες ἀθλιώτατοι, τίς νόμος μὲν καλῶς κεί-
 νεται, τὰ δὲ ψήφισματα τῆς πόλεως εἴ) καταδέσσειε;
 ἔ τὰς κείους ἐνόητε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ὅτι-
 πλῆξεις; ἐγὼ τὰς τέτων ἀπίας ὅτι δ' εἴσω ὅτι τοὺς μὲν
 νόμους πείθετε ὅτι πᾶσι τοῖς δικαστοῖς οὐτε κέρδοις ἐνεκ'
 ἀδικου, ἄτ' ἔχουσ' ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον
 καὶ τὸ συμφέρον ἰσοβλέποντες, ὅτι δ' εἴσω ὅτι οἱ μὲν
 φιλῶτες ἐπέθρον μᾶλλον ἐκότους καλῶσι νόμους πεί-
 θετε, ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις, πολλὰ
 κίς ἀφέμωροι τῆν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγοντες, ὑπο τῆς
 ἀπίας καὶ τῆν ἀλαζονείας τῶν ὑπαγέτων καὶ πάντων
 ἀδικωτάτων ἔδος εἰς τοὺς ἀγῶνας ὡρανοδαίεσθαι, ὡς
 τοὺς ἰσοβλέποντες ἀπὸ τῆν κατηγόρων τῆν κατηγροῦντων.
 ἐπειδὴν δὲ ὡρανοδαίεσθαι ὡρανοδαίεσθαι τῆν κατηγροῦντων.
 ψυχῆς ἐπ' ἐτέρον γρηγορεῖς λήθην ἐκπέσει τῆς κα-
 τηγορίας, ἐξέρχεται ἐκ τῆν δικαστηρίων ἔδὲ παρ' ἐτέρε
 δίκην εἰληφότες οὐτε ὡρανοδαίεσθαι κατηγροῦν (ψήφω ὡς
 κατ' αὐτῆν οὐ δίδω) οὐτε ὡρανοδαίεσθαι τῆν κατηγροῦντων.
 τῆς ὡς ἄλλοξίαις ἀπίας ὡρανοδαίεσθαι τῆν κατηγροῦντων
 αὐτῶν ἐγκλήματα, ἐκπέφου γρη ἐκ τῆν δικαστηρίων, οἱ δὲ
 νόμοι καταλύοι, ἔ ἡ δημοκρατία διαφθαίει, καὶ τὸ
 ἔδος ὅτι πολλὸν πρὸς ἀνεί. δὲ χρεῖς, ὡς ἐνόητε λόγον ἀδύ-
 χησῶν βίαι πρὸς ἀνεί. ἀλλ' οὐ λακεδαίμονιοι καλὸν
 δὲ βεῖ καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημοκρατοῦ-
 τος γάρ πινθ' ἐν τῆν λακεδαίμονιαν ἐκκλησία, ἀ-
 δρός βεβιωκότος μὲν ἀγχοῦ. λίγην δὲ εἰς ὑπερβολῶν
 δυνάτῃ καὶ τῆν λακεδαίμονιαν, ὡς φασί, τῆν τῶν ἐκεί-
 νων γνάμειν ψήφισσασθαι μελλόντων. παρελθὼν τε τῆν
 γερονότων, οὐς ἐπένοιο καὶ ἀγχοῦ, καὶ δεδίασι, καὶ τῶν
 τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἴ) νομί-
 ζοι, κατιστάσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας
 σωφροῦντων τούτων εἰς, ὡς λέγει, παρ' ἡδὼν, ἰχυρῶς ἐ-
 πέπληξε τοῖς λακεδαίμονιαι, καὶ π' τοῖς τοῖς αὐτῶν
 ἐβλασφημίησιν, ὡς οὐ πολλὸν χρόνον τῶν ἀπαρτῆν ἰσοβ-
 ρητον οἰκήσουσι, τοῖς τοῖς ἐκ τῆν ἐκκλησίας συμβού-
 λους χροῖμοι, ἀμα ὡρανοδαίεσθαι ἄλλοι πᾶσι τῆν λα-
 κεδαίμονιαν ἀδρα, λέγει μὲν οὐκ ἀδύνα, τὰ δὲ τῆν
 πόλεμον λαμπερόν, καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγχε-
 τῆσαν διαφθερόντα, ἐπέταξεν αὐτῶν τὰς αὐτὰς εἰπεῖν
 γνάμειν, οὐτως ὅπως ἀδ' αὐτῶν, ἀεῖ εἶπεν ὁ. πρὸς πρὸς
 ῥύτορ' ἰν' ἔφη οἱ λακεδαίμονιοι ἀδρός ἀγαθοῦ φθου-
 ξαμύς ψήφισσασθαι. τὰς δὲ τῆν ὡρανοδαίεσθαι εἰλιακότων ἰγ
 πονηρόν ἀνθρώπων φωνασμὴ δὲ τοῖς ὡσι πρὸς ἀνεί-
 τα, ταῖθ' ὁ γέρον, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκῶς, παρ' ἡνε-
 σε τοῖς ἑαυτῆ πολιταῖς ταχὺ ὡς ἀν' ἡμαρξον ἡ τὸν κίνα-
 δον δημοδένω εἰασε πολιτῶν εἰδῶ, ἵνα δὲ μὴ δοκῶ λα-
 κεδαίμονιαις δεραπείειν καὶ τῆν ἡμετέρον πρὸς γῶντων
 μιμηδίσουμι, οὐπω ὡς ἴσαν πρὸς τὰς ἀγχοῦς χαλεποὶ, καὶ πρὸς πλείου τῆν τέτων τῶν σωφροσύνην
 ἐποιοῦτο ὡς τ' αἴηρ εἰς τῆν πολιτῆν, ὡρανοδαίεσθαι τῶν ἑαυτῆ θυγατέρα διαφθαίμεν, καὶ τῶν ἡλικίας οὐ
 καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. ἐγκατωκοδῆμυσεν αὐτῶν μὲν ἴππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὐ
 πρὸς ἀδύλων ἐμελλεν ὡρανοδαίεσθαι ὡρανοδαίεσθαι συγκαθερμυθῆν. Καὶ ἐπὶ καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης
 ἔσηκε τὰ οἰκόπεδα, ἐκ τῶν ὑμετέρων ἄσει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται παρ' ἴππων καὶ κόρην

A Sin minus existimabunt, vos, cum committenda e-
 runt maleficia, presentire atque irasci: vbi commissa
 fuerint, nihil ea curare. Ac ut summam dicam, si pu-
 niveritis maleficos: leges vestrae & honestae erunt, &
 ratae: Sin absolveritis: honestae duntaxat, non item ra-
 tae. Quibus autem de causis haec dicam, non dubitabo
 liberè apud vos exponere, idque adducto exemplo.
 Cur putatis, Athenienses, leges vos habere bonas,
 decreta verò deteriora, & sententias iudiciorum ali-
 quando reprehendi? Ego causas ostendam. Quòd le-
 ges sancitis, omnis aequitatis habita ratione, non in-
 iusti lucri causa, non ex inimicitis, sed in ipsam iusti-
 tiam duntaxat & utilitatem intuentes. Cum autem
 dexteritate ingeniorum aliis antecellatis: non mi-
 rum est, vos pulcherrimas sancire leges. In concio-
 nibus autem & iudiciis, saepe neglectis ipsorum ne-
 gociorum rationibus, ab impostoribus & ostentato-
 ribus in fraudem illicimini: consuetudine in contro-
 versias omnium iniustissimas introducta. Permittitis
 enim, ut ij qui causas dicunt, recriminentur eos, à
 quibus accusantur. Itaque a nulli a defensione, ani-
 misque ad alia traductis, in accusationis oblivionem
 impulsì, è pratoris disceditis, de neutro pœnis sum-
 ptis: neque de accusatore (calculus enim contra eum
 non datur) neque de reo. Aliis enim criminandis,
 obiecta sibi crimina propulsando effugit è iudicio:
 leges autem abrogantur, & respublica interit, &
 consuetudo hæc latè vagatur. Facile enim saepe nu-
 mero absque vita honesta probatis orationem. Lacedæ-
 monij verò non ita faciunt. Honestum autem
 est, etiam exterorum virtutes imitari. Nam cum qui-
 dam apud illos concionem habuisset, vir ut vitæ fla-
 gitiofa, ita summæ eloquentiæ: atque Lacedæmonij,
 ut aiunt, in eius sententiam ituri essent: senum qui-
 dam prodiit, quos illi & verentur, & metuant. Est
 enim moris eorum, summum magistratum, illius æ-
 tatis cognomento honestare. Deliguntur autem ho-
 mines, qui à pueritia vsque ad senectutem modestè
 vixerunt. Horum igitur vnus prodiisse fertur, & a-
 critter obiurgasse Lacedæmonios, ac tale quoddam in
 eos maledictum iecisse: non diu Spartam fore ab ho-
 stili violentia incolumem, si talibus in concione sua-
 soribus vterentur. eodèmq; opera accersisse alium
 quendam Lacedæmonium, virum haud sanè diser-
 tum, sed rebus bello gestis illustrem, iustitiæque &
 continentia præstantem: ac iussisse, ut eadè sen-
 tentias, quas prior ille orator dixisset, pro sua virili ut-
 cunque repeteret. Ut, inquit, Lacedæmonij de viri
 boni sententia decernant: ignavorum autem atque
 improborum hominum ne vocem quidem auribus
 admittant. Hæc senex ille, à puero temperanter acta
 ætate, suis civibus consuluit. Qui num Timarchum,
 aut cinadam Demosthenem, rempublicam admini-
 strare passus esset? Ne verò Lacedæmonios assentari
 videar: maiorū etiā nostriū mentionem faciam. Hi
 enim tam iniquis animis probra ferebāt, suorumque
 liberū modestiam tanti faciebāt, ut civiū quidam,
 deprehensio filia suæ stupro, cum puella formam
 suam vsque ad nuptias non diligèter custodisset, eam
 vna cum equo in desertam domum incluserit: à quo
 in illo carcere citra dubitationē fame efferato interi-
 tura esset. ac solū illius domus etiā nunc in vestra vi-
 be extat, & locus ille Ad equū & puellā appellatus.

Lacedæ-
 moniorū
 exemplo
 docet, mo-
 res ora-
 toris spe-
 ctandos
 esse, po-
 tius quā
 oratio-
 nes.

Veterum
 Atheni-
 sum in
 custodi-
 da pud-
 citia seu-
 ritas.

Solon autē, legumlatorū celeberrimus, scripsit more antiquorum, & grauter de disciplina matronarum. Mulierem enim, apud quam adulter fuerit deprehensus, ornari non sinit, nec in fana publica ingredi: ne suo interuentu integras matronas corrumpat. quod si intrauerit, aut sese ornauerit: quemuis dilacerare eius vestimenta, & ornatum diripere iubet, & eam verberare: hactenus tamen, ne vel occidat, vel mutilet. Sic talem mulierem omni dignitate priuat, & vitam ei acerbam reddit, ac morte duriorē. Lenones item accusari iubet, & cōuictos capite plecti: propterea quod, mercede locata sua impudentia iis, qui quidem delinquere cupiunt, & tamen inter se colloqui dubitant ac verentur, efficere solent, vt periculum faciant & colloquantur. Patres igitur nostri sic de turpibus rebus & honestis statuerunt: vos autem Timarchum turpissimis studiis obnoxiiū absoluetis? qui cum vir sit, & masculino corpore, muliebria in se probra admittit. Quis ergo vestrum vxorem in scelere deprehensam vlciscetur? aut quis non rudis existimabitur, si ei succenseat, quæ secundum naturam deliquerit: cum eius consiliis auscultet, qui scelere, à quo natura abhorret, se contaminari? Quo porro animo quis vestrum è prætorio domum reuertetur? neque enim reus obscurus est, sed nobilis: neque lex de oratorum exploratione mala, sed pulcherrima. Iam pueri etiam & adolescentuli statim necessarios suos cupidè interrogare solent, quo pacto causa sit diiudicata? Quid ergo dicetis, qui nūc cum potestate ferendæ sententiæ estis, vbi vos liberi vestri rogarint, vtrum eum condemnaueritis, an verò absolueritis? Nōne eadem opera, vos Timarchū absoluisse fatebimini, & publicam disciplinam euertetis? Quæ porro vtilitas erit alendi pædagogos, aut lanistas & magistrōs præficiendi pueris, vbi ij, quorum fidei leges commissa sunt, probris ad misericordiam flectentur? Illud etiam in vobis miror, Athenienses, si lenones odistis: eos autem qui pudicitiam vltro profutuerunt, absoluetis. Igitur idem iste vir nullius dei sacerdotium fortietur, vt qui non puro corpore sit, quem admodum leges iubent: in decretis autem, vota pro republica faciet seueris deabus? Quid ergo miramur publicè nihil ritè geri, cum istiusmodi oratorū nomina plebiscitis inscribantur? cum eum qui domi turpiter vixit, legatum extra urbem mittamus, eique de rebus maximis fidem habeamus? Quid autem non venderet is, qui corporis dedecus pecunia addidit? Cuius ille miserebitur, qui sui ipsius misertus non est? Cui porro vestrum non satis nota est Timarchi improbitas? Vt enim pugiles, tamen si in gymnasiis non adfuerimus, considerato habitu corporum cognoscimus: sic profligatæ libidinis homines, tamen si facinoribus eorum non interfuerimus, ex impudentia atque audacia & quotidiana vitæ consuetudine agnoscimus. Qui enim maximis in rebus leges & modestiam despexit, habitum quendam animo suo impressit, qui ex immodestia morum elucet. Inuenietis etiam plurimos ex isto hominum genere, qui & vrbes euertent, & in maximas ipsi calamitates inciderint. Neque enim putetis, Athenienses, facinorum initia à diis, non ab hominum petulantiā proficisci: aut impios homines, vt in tragædiis, à Furiis agitari, & facibus ardentibus puniri: sed temerariæ corporis voluptates, & inexplebilis cupiditatis fitis, hæc demum sunt vnde latrocinia existant:

Concittatio iudicū ad Timarchi supplicium.

Concittatio iudicū ad Timarchi supplicium.

ὅτι ἀνδραγαθὸν ἐκ τῆς τοιοῦτον ἀνδραγαθῶν πόλει ἀνατετραφώτας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοῖς παρὰ πτωχότητος. μὴ γὰρ οἴεσθε, ἅ ἀθηναῖοι, τὰς τῆς ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἔχ' ὡς ἀνδραγαθῶν ἀσελγείας γίνεσθαι. μὴ ἢ τοῖς ἡσθενηκότα, καὶ δάπερ ἐν ταῖς ξαγῶδαις, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν διαπνῆμυρας; ἀλλ' αἱ ἀσελγείαι τὸ σῶμα τοῦ ἡδονῆ, καὶ τὸ μηδὲν ἰκανὸν ἠγείσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λησθηα ταῦτ

A ὁ δὲ σόλων ὁ τῆς νομοθετῆς ἐνδοξότατος, γέγραφε ἀρχαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῆς γυναικῶν ἀκοσμίαι. τὴν γὰρ γυναικα, ἐφ' ἣ ἀλάστοι μοιχεύουσι, οὐκ εἶα κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτικὰ ἱερά εἰσιέναι ἵνα μή τις ἀναμάρτητος τῆς γυναικῶν ἀταμιγνυμένη διαφθεῖρη. ἐὰν δὲ εἰσὶν ἢ κοσμηθῶσι; τὸν ἐντυχόντα κελδέει καταρρηγνύει τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαρῆσθαι, καὶ τυπῆεν, εἰργάζοντο θανάτου, καὶ τὴν ἀπάτησιν ποίησαι ἀπὸ τῆς τῆς τοιαύτω γυναικα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῆς ἀφαιρῶσθαι. καὶ τοῖς ἀσελγῶσι γράφεται κελδέει καὶ ἀλάστοι, θανάτου ζημιουῖ, ὅτι τῆς ἀσελγητῆσιν ἐπιθυμουμένων, ὀκνοῦμένων καὶ ἀχνομομένων ἀλλήλοις ἐπιτυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῆς ἀπαθῆσαι ἀσελγῶντες ἐπιμύσθαι, τὸ ἀσελγῶμα εἰς ἀπάτησιν καὶ πόρον κατέστησαν. ἐπειθ' οἱ ἰδὲ πατέρες ἡμῶν οὕτω περὶ τῆς ἀσελγῆσιν καὶ κελδέων διεγνώσκον ὑμεῖς ἢ τῆς πόρον, ὄντα τοῖς ἀσελγῶσι ἐπιτηδὸν ὀμῶσιν ἐνοχρον ἀφήσεται, τὸν ἀδραγῶν καὶ ἀρρένα τὸ σῶμα. γυναικεία δὲ ἀμάρτηματα ἡμῶν κηκότα; τίς οὐκ ἡμῶν, γυναικα λαβὼν ἀδικούσων, πιωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαθῆσθαι ὄντα εἶδ' ἔδει, τῆς μὲν καὶ φύσιν ἀμάρτανούση χαλεπαίνων τὰ δὲ ἀσελγῶν φύσιν εἰαυτὸν ὑβρίζων συμβούλω γράφεται; τίνα δὲ ἔχειν ἔλαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεσιν οἴκαδε ἐκ τῆς δικαιοσύνης; οὐ γὰρ κελδέων ἀφαιρῶσθαι, ἀλλὰ γνώμης οὐθ' ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῆς ῥητέσων δοκιμασίας φώλος, ἀλλὰ κηλλιστος τὸ, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοῖς εἰαυτῶν οἰκείας ὅπως τὸ ἀσελγῶμα κηκεῖ, ἀσελγῶσιν. τί οὐκ ἔδει λείξετο οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γενεῶντες κηκεῖσθαι, ὅταν οἱ ὑμετέσων παῖδες ὑμῶν ἔσων; εἰ κατεδικάσεται ἢ ἀπεψηφίσασθαι; οὐκ ἄμα τῆς πόρον ἀπολύσων ὀμολογήσεται, καὶ τὴν κοινῶν παιδείαν ἀπαθῆσθαι. τί δὲ ὄφελος παιδαγωγῶσι ξέφειν, ἢ παιδοδιδάσκειν καὶ διδασκάλους τοῖς παισὶν ἐφιστάναι; ὅταν οἱ τὴν τῆς νόμων ἀσελγῶν ἀπαθῆσθαι ἔχοντες, περὶ τὰς ἀσελγῶνας κατὰ κηκεῖσθαι; θαυμάζω δὲ ὑμῶν, ὅ ἀθηναῖοι, κηκεῖσθαι, εἰ τοῖς μὲν προνοσοκοῖς μισοῖσθαι τοῖς δὲ ἐκόντας πεπορνουμένους ἀφήσεται. καὶ ὡς εἰκοι ὁ αὐτὸς ἀπὸ ἱεροσουλῶν μὲν ἔδειξθαι θεῶν κηκεῖσθαι, ὡς ἐκ ἂν ἐκ τῆς νόμων κατὰ τῶν τὸ σῶμα. γράφεται δὲ ἐν τοῖς ψήφισμασιν ὄντας ἔσθαι τῆς πόλεως τῆς σεμνῶς θεῶς; εἴπα τί θαυμάζομεν τὴν κοινῶν ἀσελγῶν, τοιοῦτων ῥητέσων ἐπι τὰς τῆς δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων; καὶ τὸν ἀσελγῶν οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως ἀσελγῶν τὴν πέμψομεν, καὶ τὸν περὶ τῆς μεγίστων ἀσελγῶν ἀσελγῶν; τί δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ὁ τὴν τῆς σῶματος ἔβειν πεπορνουμένους, τίνα δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐλεήσεται; ὁ αὐτὸν οἶκ ἐλεήσεται, τίνα δὲ ὑμῶν οἶκ ἐλεήσεται; ὁ αὐτὸν οἶκ ἐλεήσεται; ὡς περὶ τὸν τὴν γυμναζομένων, καὶ μὴ παρομῶν ἐν τῆς γυμνασίοις εἰς τὰς ἀσελγῶν αὐτῶν ἀποβλέποντες, γινώσκοντο οὕτω τοῖς πεπορνουμένους, καὶ μὴ παρομῶν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀπαθῆσθαι καὶ τῆς ἀσελγῶν, καὶ τῆς ἐπιτηδὸν ὀμῶσθαι γινώσκοντο ὅτι τῆς μεγίστων τοῖς νόμοις καὶ τῆς ἀσελγῶν ἔσθαι τῆς πόλεως ἔχει πῶν ἔξω τῆς πόλεως ἢ ἀσελγῶν ἐκ τῆς ἀκοσμίας τῆς πόλεως γίνεσθαι πλείους

Fragmentary text from the right margin, partially cut off.

ταύτ' εἰς τὸ ἐπακροῦν κληῖται ἐμβιβάζει· ταύτ' ὅστιν
 ἐκαστὸ ποιῆ· ταύτ' ὡς κληδύεται τοῖς νέοις σφάτ-
 τειν τοῖς πολίταις· ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις· συγκατα-
 λύνει τὸν δῆμον· οὐ γὰρ τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἀπεισύντα
 λιφθέντες λογίζονται· ἀλλ' ἐφ' οἷς κατορθώσαντες δ-
 φραθήσονται, τοῦτοις κερήλυται. ἔξαρεῖτ' οὐδ' ὡ
 ἀθλιῶται, τὰς ποικίλας φύσας, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώ-
 ματα· ἐπ' ἀρετῶν πορθέψαθε· οὐ δὲ δὲ ὑπίσαθε,
 καὶ μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι διαμνημονόει-
 τε· εἰ μὲν δὴ σφ' ἔτι δ' ἔπιπιδ δ' ὀμάτων τῆμερρον δ' ἰκλυ.
 ἀρχὴν δ' ἰκοσμίας ἐν τῇ πόλει κατασπύσασθε. εἰ δ'
 ὑποφύξεται· κρεῖττων ὡς ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένη·
 ἄρην μὲν γὰρ εἰς κείσιν τῆμερρον κατασπύσασθε· φόβον π-
 σὶ παρῆχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄναμα.
 εἰ δ' ὁ παρῆχον βδελυρία, καὶ γνωεμάτατος εἰσελ-
 θὼν, ἀπερλήσεται, πολλοὶς ἀμάρτανειν ἐπαρεῖ καὶ τε-
 λυτὸν οὐκ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ κηρὸς ὑμᾶς ἐξοργεῖ. Μὴ
 οὐδ' εἰς ἀθεροῦς, ἀλλ' εἰς ἐνα δ' ὑποσπύσατε. καὶ τὴν πα-
 ρασπύσασθε τοῖς συνηροῖς αὐτῶν, ὡς ἀπὸ τῆρεῖτε. ὦν οὐ-
 δινὸς ἐγὼ ὄνομασὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτῃ ἀρχὴν
 τῆ λόγου ποιῶσθαι, ὡς οὐκ ἀπ' ἀρῆλθον· εἰ μὴ πῆς αὐτῶν
 ὄνομασὶ ἐμνήσθαι. ἀλλ' ἐκείνο ποιῶσα, ἀφ' ἧν τὰ ὄνομα-
 τα, διεξῶν ἡ τὰ ἐπιπιδ δ' ὀμάτα αὐτῶν. Ἐ τὰ σώματα
 τα γνωεμα κατασπύσασθε. ἔστω δ' αὐτὸς ἑαυτῶν ἕκαστος
 ἀπ' ἑαυτοῦ, εἰ μὲν δ' εὐδ' ἀνασθῆ καὶ ἀνακωστή. Τούτῳ γὰρ πά-
 ρεισιν ἐκ ξιῶν εἰδῶν συνηροῖ· οἱ μὲν τῶς καθ' ἡμέραν
 δαπάναις ἀνηλωκότας τὰς παρῶας οὐσίας· οἱ ἡ τῶς ἡ-
 λικίας καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐ καλῶς κερημεύοι,
 καὶ δεδιότες οὐ κατὰ τῆμερρον, ἀλλὰ κατὰ ἑαυτῶν, καὶ τῶν
 ἐπιπιδ δ' ὀμάτων, μὴ ποτε εἰς κείσιν κατασπύσασθαι· ἐπερ
 δ' ἐκ τῶν ἀκολάτων, καὶ τῶν ποιούτοις κερημεύων ἀφ-
 θύνας. ἵνα τῶς βοθηταῖς αὐτῶν πρὸς οὐσίαις. ῥᾶ ὄν πινες
 ἐξ ἀμάρτανωσιν. ὦν ἄρην τῆς συνηροῖας ἀκούσασθε, τοῖς
 βίοις ἀναμνησθε. Καὶ τοῖς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡ-
 μάρτηκότας μὴ οὐκ ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δ' ἡμι-
 ροσυντάς κηρύσσει, οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τῶς ἰδιωτῶν ὄντας,
 ἀλλὰ τοῖς πολιτοδουλοῦσι ἐξετάζει. τῶς ἡ τὰ παρῶα
 κερημεύοι, ἐργάζεσθαι Ἐ ἐπερ ὅθεν κατὰ τῶν βίον
 κηδύεται. τοῖς ἡ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾶ δ' ἰως ἀλίσκονται, θη-
 ρύτῶς ὄντας, εἰς τοῖς ἔξοις καὶ τοῖς μετόκοις ἔπεσθαι
 κηδύεται· ἵνα μὴ ἐκείνοι τῆς πορθέψεως ὑποσε-
 ρῶνται, μὴ ὑμεῖς βλάβησθε. Τὰ μὲν οὐδ' ἀπ' ἐμοῦ
 δ' ἰσχυρὰ πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοῖς νόμοις. ἔξή-
 τασα τὸν βίον τῆ κερημεύε. Νῦν μὲν οὐδ' ὑμεῖς ἐστ' ἔτι
 ἐμῶν λόγων κερημεύε. αὐτῆκα δ' ὑμεῖς ἐγὼ δεαθῆς ἐν
 γὰ τῶς ὑμετέρας γνώμης ἡ παρῶα καταλείπεσθαι· εἰ
 οὐδ' βελήσασθε, τὰ δ' ἰσχυρὰ καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν
 ποιῶσάντων· φιλοπρότερον ἡμεῖς ἔξομυ, τοῖς ὡς ἀνο-
 μουῦτας ἐξετάζειν.

A hæc in Myoparones piraticos impellunt: hæc unum-
 que cruciant: hæc adolescentes inducunt ad ci-
 ues occidendos, tyrannos custodiendos, ad rempu-
 blicam opprimendam. Neq. n. aut ipsius rei dedecus,
 aut suppliciorum atrocitatem considerant: sed spe
 succellum deliniti ruunt in facinus. excindite igitur,
 excindite, Athenienses, talia ingenia: & indolem
 adolescentum ad virtutis admirationem excitate.
 Vnum autem quiddam satis scitote, atque id quod
 dicturus sum, in memoria reponite. Nam si facino-
 rum suorum penas Timarchus dederit: disciplinam
 ciuitatis erigetis. Sin fuerit absolutus: præstitisset cau-
 sam hanc in iudicium non venisse. Nam priusquam
 Timarchus in iudicium adduceretur: terrorem ali-
 quibus incussit lex, & nomen iudiciorum. Si autem
 princeps improbitatis, & nobilissimus in iudicium
 adductus, euaserit indemnis: multos ad peccandum
 incitabit: ac tandem vestram iracundiam non ora-
 tio, sed tempus ipsum commouebit. Ne verò eam in
 multos, sed in vnum exerite, eorumque apparatus
 & aduocatos caute: de quorum ego nomine dicam
 nominati: ne hoc orationis sue principium sumat,
 se prodituros non fuisse, nisi nominati compellati
 fuissent. Illud autem faciam, nominibus diffimulatis:
 eorumque studiis commemoratis, etiam personas
 reddam notas. quod vt fiat, quisque ipse in causa erit
 si hac ascenderit, & frontem perfricuerit. Adfunt i-
 sti tria aduocatorum genera. alij, qui luxu quodiam
 no patrimonia sua exhauserunt. alij, qui flore ætatis
 & corporibus suis non rectè vsi sunt: nec de Timar-
 cho sollicitatur, sed de semetipsis, suisque studiis, ne
 quando in iudicium adducantur: alij homines libidi-
 ne perditij, quique istiusmodi hominib. ad facietatē
 sunt abusi, vt eorum auxiliis freti, facilius quiddam
 delinquant, quorum defensionem antequam audia-
 tis, qualem vitam egerint, recordamini. Ac eos qui-
 dem, qui sua corpora dedecorarunt, non vobis ob-
 turbare, sed concionibus abstinere iubete. Neque e-
 nim lex hæc in homines priuatos, sed in magistratu
 præditos inquit. Eos porò qui decoxerunt, rem fa-
 cere, & aliunde victum quæritare iubete. Qui verò a-
 dolescentulos venantur, qui facile se in fraudem si-
 nunt illici, ad peregrinos & inquilinos conuerti iu-
 bete: vt nec ipsi suam cupiditatem non expleant, &
 vos nihil detrimenti capiat. Quæ igitur à me præ-
 stari fuit æquum, ea præstita sunt omnia. Exposui le-
 ges, vitam Rei excussi. Nunc vos estis meæ iudices o-
 rationis: statim autem ego vester spectator ero. tota
 enim res iam à vestris pendet voluntatibus. Quod si
 vos voletis ea quæ iusta sunt, atque expediunt, agere:
 excitabitur nostra alacritas ad eos inquirendos, à
 quibus leges violantur.

Aduoca-
tos Timar-
chi per-
stringit.

Brenis cla-
sula.

LIBANII ARGVMENTVM O R A-
tionis de falsa legatione.

A Eschines homo fuit Atheniensis, Atrometi filius, &
 Glaucothæ vtriusque obscuri, vt ait Demosthenes.
 Illum enim literis docendis, hanc lustrando, & sacra
 quædam friuola peragendo, victum quæriffisse dicit. Quin
 ipsum etiam Aeschinem traditum est, & tragicum fuisse hi-
 stionem, & scribam ciuitatis, quod vile ministerium habe-
 batur. Sed in oratorum tandem numerum venit, & legatio-
 nem, qua de pace cum Philippo ageretur, obiit. Nam cum
 Athenienses bellum cum Philippo de Amphipoli gererent,
 & multis cladibus acceptis, nihil memorabile efficerent: le-
 gatos ad Philippum de pace mittendos censent, legant igitur
 decem, inter quos & Aeschines & Demosthenes fuerunt.

Aeschini
genus.

Legatio ad
Philippum.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
κατὰ τῆς ὡς ἀνομοσυίας λόγου.

Αἰγίης ὡς ἀπὸ ἀθλιῶτος, ἡρὸς ἀξιώματι, καὶ γλαυκοθέας,
 ἀμφοτέρων ἀδελφῶν, ὡς φησὶ δημοσθένης, τὸν μὲν γὰρ, ἡρα-
 ματα διδάσκοντα. τὴν δὲ, ἡραμαρτυροῦσα, καὶ τελειῶσαι πινες οὐ
 σπουδαίας τελοῦσαι· φησὶ δ' ἔτι ὡς ἀδελφῶν δὲ καὶ αὐτῶν ὁ αἰγίης, ἡραμαρτυροῦσα τῆς
 πόλεως, ἡ πῆς ὡς ἀθλιῶτος ὑπερσία. ὕστερον μὲν τοῖς ῥητήρων εἰς ἐγρήτο, καὶ κατὰ τῆς εἰρήνης
 πορθέψασθαι φιλίππον ἐπερθευσσά. πολέ-
 μουῦτες γὰρ ἀθλιῶται φιλίππῳ κατὰ ἀμφοτερότερας, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοῖς δεινὰ πάσχοντες,
 δρώντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου· ἐπέδισσαν
 ἐπὶ εἰρήνης πορθέψασθαι ὡς φιλίππον. πέμπουσι δὲ πορθέψαι, δεινὰ τὸν ἀειδύμον· ἐν οἷς
 αἰγίης τε καὶ δημοσθένης ἦσαν.